Nr. 142 (15.221). Lwów, sobota 24. czerwca 1939. Rok LX.
Ч. 142 (15.221). Львів, субота 24. червня 1939. Рік LX.
Opłata pocztowa uiszczona gotówką

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ ВРАНЦІ. ВИДАННЯ: А. Б.

DIŁO
Wychodzi codziennie rano.

Редакція й Адміністрація: ЛЬВІВ, РИНОК Ч. 10. II. ПОВ.
Телефон Редакції 246-41
Телефон Адміністрації 229-41
Телефон Друкарні 229-26
Адреса для телегр.: Діло Львів
Конто: П. К. О. Львів 504 060.
„ Банку Чеських Леґіон. Прага „Діло“.
Рукописів не звертаємо.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
місячно (з книжкою) . 5.00 зол.
чвертьрічно . . . . 15.00 „
піврічно . . . . . . 30.00 „
річно . . . . 60.00 „
В АМЕРИЦІ 1.50 ДОЛ., У ЧЕХОСЛОВАЧЧИНІ 30 КОР. Ч., У ВСІХ ІН. КРАЯХ 7.50 ЗОЛ. П.
ОДИН ПРИМІРНИК 20 СОТ.

ВСІ ТОЧНІ ПЕРЕДПЛАТНИКИ ДІСТАЮТЬ ЩОМІСЯЦЯ БЕЗПЛАТНО КНИЖКУ Б-КИ „ДІЛА“ В ОБЄМІ 10—15 АРКУШІВ ДРУКУ.

В Середущій Европі Анґлія не має чого шукати.

ПРОТИАНҐЛІЙСЬКА ПРОМОВА МІН. ҐЕБЕЛЬСА.

БЕРЛІН, 22. 6. ПАТ. Підчас старогерманського свята зрівнання дня з ночею в Берліні мін. Ґебельс виголосив дуже гостру промову, в якій слідно було сильне схвилювання. У багатьох місцях тієї промови чути було атаки про німецькі змагання до гегемонії над Европою.

„Сьогоднішні часи — говорив міністр — не є часами, в яких студіюємо тільки історію світа. Тепер ми творимо в Німеччині історію. Ми знаємо тепер тільки одну ціль: хочемо здобути все те, що до нас в історії належало“.

Далі міністр іронічно говорив про те, що деякі держави намагаються вісімдесять-міліоновий німецький нарід відсунути від багатств цілого світа. Доки це роблять, то кожна мирова програма є тільки звичайним пустомельством. Бо ми не хочемо миру фраз, але миру діл. Відповідаючи на британські заміти, що Німеччина хоче підбити світ, мін. Ґебельс заявив, що про те нема навіть мови. Німеччина перебрала тільки те, що давніше до неї належало. У випадках, в яких Німеччина ставить ще домагання, йде тільки про добре оправдані німецькі права.

Якщо англійці закидують німцям методи, що при їх допомозі вони намагалися перевести свої домагання і коли німцям пояснювали, що вони могли би дійти до своєї мети при допомозі порозуміння, то хай вони вкінці дадуть докази на те, напр. тепер у справі кольоній. Одначе так довго, доки йде про справи Середущої Европи, німецький нарід випрошує собі, щоб Англія робила постійні спроби вмішування у справи Середущої Европи, яка в ніякім випадку не є англійським простором інтересів. Ліпше було б для Англії, якби вона зайнялася справами Далекого Сходу та арабського світу. В Середущій Европі Англія немає чого шукати. Тут наша полоса впливів. Англія мусить Німеччині звернути завтра кольонії. Тоді буде спокій. Відтак мін. Ґебельс щераз вернувся до старої теми, що Англія спричинила неуступчиве становище Польщі та вкінці заявляє:

„Не треба думати, що канцлер дасть себе залякати якиминебудь погрозами. Ми ще ніколи не скапітулювали перед насильством. Ми поставили наші міжнародні домагання. Вони такі: заспокоєння наших природних життєвих домагань. Над ними не можна перейти до денного порядку, не можна теж тих домагань злегковажити. Якщо того пробували-би в Льондоні, Парижі або Варшаві то воно вийде на некористь тих держав і народів“.

Ситуація на Далекому Сході без змін.

ЛЬОНДОН, 22. 6. ПАТ. Премієр Чемберлен поінформував сьогодні знову палату громад про ситуацію на Далекому Сході, заявляючи, що вона далі без змін. При тому премієр заявив, що у Сватов переводять підготову до евакуації англійських жінок і дітей. Тому до пристані у Сватов скермовано торговельні кораблі. Японська влада обіцяла облегшити евакуацію та пошанувати британське майно. Британський уряд покищо обсервує японську акцію. Найдражливіша ситуація є в Тієнтсіні. **Британський уряд все ще має надію, що йому вдасться поладнати льокальний інцидент переговорами, коли ж вони не доведуть до нічого, тоді британський уряд призадумається над дальшими засобами, що їх він мусітиме вжити.**

Британський консулят у Тієнтсіні повідомляє про нові переслідування англійців, а саме одного двох англійців тримали разом із кулі-ями, жінками та китайськими дітьми чверть години нагих, при чому одному з них веліли відчинити уста і запхали до уст англійський пашпорт. Консуль зголосив протест.

Ройтер повідомляє, що англійська влада відмовилася відкликати кораблі і чужинців зі Сватов. Недалеко Сватов появився другий британський контрторпедовець „Скут“. Також один американський контрторпедовець пливе до Сватов.

Крім того Ройтер повідомляє, що японський міністр закордонних справ Аріта вислав нерв до ріжних дипльоматичних представництв акредитованих у Токіо ноту, в якій він заявляє, що Японія не змінила своєї політики і респектуватиме права чужих держав у Китаю“. Японія вживатиме заходів, щоб воєнні операції не спричинили шкоди чужим інтересам.

МІН. ГАЛІФАКС ПОТІШАЄ АНҐЛІЙЦІВ У ТІЄНТСІНІ.

ЛЬОНДОН, 22. 6. ПАТ. Ройтер передає, що льорд Галіфакс доручив британському ґенеральному консулеві в Тієнтсіні передати тамошній англійській кольонії вислови симпатії з приводу труднощів та важких переходів, що на них тепер кольонія виставлена. Генеральний консуль запевнив представників англійської кольонії, що британський уряд зробить усе, щоб охоронити їх інтереси та довести до якнайшвидшого закінчення кризи.

ГОЛОД У КУЛЯНСУ.

ТОКІО, 22. 6. ПАТ. Японський ґенеральний консуль в Амой відкинув ноту консулів Великої Британії, Франції і Злучених Держав у справі недостачі харчів, яка дається в знаки у Кулянсу з причини японської бльокади, спаралізувавши зовсім торговельний оборот.

Японський консуль заявив, що бльокада не має на меті ставити перешкоди у правильному постачанню харчів до концесії. Вона має лиш перешкодити, щоб того терену не використовувано як бази для діяльности протияпонських чинників. Голод є лиш наслідком, за який Японія не може відповідати.

ЯПОНЦІ ЗАЙНЯЛИ У СВАТОВ АМЕРИКАНСЬКІ ТЕРЕНИ.

СВАТОВ. Японські частини зайняли у Сватов терени, які є власністю американської фірми „Вілям Гант“. Американські й англійські кораблі залишилися у пристані не зважаючи на нові японські перестороги.

Японські частини працюють з поспіхом над приладженням комунікаційного летовища на військове.

АМЕРИКАНСЬКИЙ УРЯД НЕ БАЧИТЬ ПОТРЕБИ ІНТЕРВЕНІЮВАТИ У СВАТОВ.

ВАШИНҐТОН, 22. 6. ПАТ. Міністр Галіфакс дав інтервю американській пресі щодо ситуації у Сватов Гал заявив, що американський уряд не бачить потреби висилати на азійські води нових одиниць фльоти, як теж потреби спеціяльної дипльоматичної акції в Токіо. Японська влада, заки японські війська зайняли Сватов, попередила про те, як воно вже ввійшло у звичай, американську владу.

Стренґ вертається зневірений до Льондону?

МОСКВА, 22. 6. ТАСС подає, що сьогодні в год. 5 пополудні премієр і комісар закордонних справ СССР відбув розмову з представниками Англії, Франції та Стренґом. Підчас тієї розмови Молотов вручив згаданим представникам відповідь совітського уряду на останні компромісові англійсько - французькі пропозиції.

Німецьке пресове Бюро подає, що розмова Молотова зі Стренґом та амбасадорами Франції й Анґлії тривала дуже коротко, бо ледви пів години. Підчас тієї розмови Молотов передав совітську відповідь. Ця відповідь, як твердять московські політичні кола відмовна. Кажуть, що Стренг зовсім зневірився в успішність своєї місії в Москві та рішив вертатися до Льондону, вважаючи справу порозуміння зі Совітами безнадійною.

ПАТ подає, що розмова з Молотовом підчас якої він вручив урядову совітську відповідь на англійсько-французькі пропозиції тривала 30 хвилин.

В АНҐЛІЇ ВСЕ ЩЕ НЕ ТРАТЯТЬ НАДІЇ.

Комунікат ТАСС-а, в якому подано, що у розмовах совітсько - англійсько - французьких не осягнено ніякого порозуміння, британські кола вважають не зовсім вірним, мовляв він не відповідає зовсім правді, що є найкращим доказом совітської гри на проволоду. Британські кола заявляють, що ні Молотов, ні Патьомкін не зайняли супроти пропозицій негативного становища. Вони просто вминали так, щоб не зайняти ніякого становища. Тому теж англійці твердять, що на тій підставі не треба наперед робити надто швидких висновків.

(Як бачимо, то оптимізм анґлійців після нинішньої урядової совітської відповіди не оправданий.).

ВРАЖІННЯ В БЕРЛІНІ.

Комунікат ТАСС-а про те, що вчора не осягнено порозуміння підчас конференції французьких і англійських представників із Молотовом, викликав у Берліні очевидне вдоволення. За [illegible] розмовами стежили тут із [illegible] неспокоєм. Не диво, що тепер [illegible] преса розголошує на всі сторони, [illegible] Стренґа скінчилася нічим“.

Навязуючи при тому до труднощів, які витворилися на Далекому Сході, німецька преса форсує далі старий арґумент, що ті труднощі є наслідком за великої скількости зобовязань, що їх взяла на себе в Европі Анґлія.

Партії та партійництво.

Львів, 22. червня 1939.

Між партіями та партійництвом є більш-менше така сама ріжниця, як між доктриною та доктринерством, між замилуванням та манією, між свідомістю та комплексом. А проте, хоч це величезна ріжниця й обидві назви означають зовсім щось інше — є в нас люди, які утотожнюють обидва поняття та жонглюють ними у публіцистиці й у практичній громадській праці. Коли ж пригадаємо, що найважча і найнеприємніша полеміка тоді, коли спір починає іти за аксіоми, за безспірні справи, що їх безапеляційно вирішує наука (у даному випадку хоч би словник чужих слів) — то й боротьба — гідна, правильна, творча — з тими, які переплутують партію і приналежність до партії з партійництвом — боротьба дуже невдячна. Бо невдячне та майже безвиглядне завдання переконувати тих, що кермуються або злою волею, або нехіттю знатиноторійно відомі справи.

Нема ніякого сумніву, що партійництво, як гіпертрофія партійного життя і діяльности, викривлення суті та завдань політ. партій — є злом, що його треба поборювати. Але це зло бе в першу чергу по самих партіях: Їхня життєздатність саме й залежна від того, чи вони вміють боротися з явищем партійництва чи потурають йому, себто потурають партійній декаденції. На наших очах маємо приклади, як ішов упадок деяких чужинецьких політичних партій унаслідку затрачення своїх здорових основ, та як деякі з них відроджувались, перевівши ревізію і метод своєї тактики і всієї своєї внутрішньо-партійної атмосфери і свого особового складу. Нема сумніву, що занепад демократичного устрою прийшов з моментом декаденції демократичних партій, яка так їх ослабила і так притупила їхню здібність оцінювати розвиток суспільних подій та силу, нових суспільних рухів, що вони не знайшли в собі сили — протиставитись походові комунізму. З черги комунізм та дальша слабість демократичного табору привели до народин фашизму (націонал-соціялізму). А проте воно торкається занепаду **демократичних** партій у Росії, на Наддніпрянській Україні, в Італії, в Німеччині, в Еспанії, подекуди в Румунії, подекуди у Польщі (хоч у багато меншій мірі, і то до 1926 року, після якого деякі польські партії, переступивши найвищу точку свого упадку — відродились, напр. „Пяст". Таким робом, стверджуючи такі преценденси з демократичними партіями — можна б виступати проти демократії. Але нісенітницею виступати **взагалі проти всяких партій**, окреслюючи до них своє наскрізь неґативне становище та обхоплюючи всіх їх — все партійне життя — одним зневажливим словом „партійництво"!

Автор цих рядків не належав ніколи до фанатичних звеличників демократичної системи та не може твердити, що та система вічна та що на її зміну не прийде якась інша — хоч би навіть на перехідний час. Так само на цьому самому місці в „Ділі" стверджували ми свого часу, що українські партії місяцями й роками не вміли розвязати проблеми політичної консолідації, чим поставили у сумнів свою конструктивну вартість. Ми призадумувались тоді над можливостями — **чим** можна би заступити існування теперішніх політичних партій, коли б прийшов такий момент, в якому напр. вони самі проголосили б самоліквідацію. Очевидно, ці речі були писані у формі дискусії над найболючішими внутрішньо-українськими актуаліями. Змінились обставини і сьогодні чимало тодішніх уваг втратило свою гостру актуальність, інші зберегли її надалі. Вступилася дещо журба, якою була розхрістана міжпартійна гризня, яка — на щастя — припинилася. Актуальною дальше є демагогія, без якої чомусь то не може обійтись українська дійсність. За таку демагогію слід уважати взагалі лайку на партії та боротьбу проти партій — без одночасного вияснення, **що саме має заступити систему гуртування людей однакових суспільно-політичних поглядів у партійних організаціях?!**

Гарна річ творити аполітичні організації зі спеціяльними суспільними цілями та на терені тих організацій поволі кристалізувати загальний світогляд, якусь власну ідеольогічну доктрину. Але проповідувати голосно „безпартійність" та рівночасно виступати в ролі активного суперника політичних партій і під покришкою боротьби з партіями переводити групові й персональні комбінації у прилюдному житті — це — всупереч найблагороднішим фразам — потурання ідеї нігілізму та анархізму. Не подобаються комусь істнуючі партії, а хоче хтось брати активну участь в організації цілого національно-громадського життя та впевняє одночасно, що має якусь свою власну ідеольогію, власний світогляд, що не находить для себе рямців у ніякій іншій партії — хай разом зі своїми однодумцями творить **окрему** партію! Не подобається комусь демократичний устрій — хай у програмі своєї нової політичної партії ставить за завдання боротися проти демократії, за автократію, за монопартійність, за новітній авторитаризм. Але боротися анонімово, за плечима аполітичної орґанізації чи цілого стану (духовенства), який має своїх членів у рядах ріжних політичних партій — це покищо такий український винахід, який в історії суспільних рухів не має прецедентів.

Ми не є прихильниками орудувати недоказами. При наших міркуваннях маємо на думці ґрупу людей, які стояли на чолі більшости останнього Загального Збору „Просвіти". Ті люди тепер боронять свого становища таким арґументом, що — мовляв — вони є „проти зазіхань партійництва на наше культурно-освітне життя". **І ми теж!** Вони — читаємо — є проти того, щоб хтось зважувався „видвигати якісь вужчі партійні інтереси там, де одиноко рішальний мусить бути тільки загально-національний інтерес". **І ми теж!** І виходило б, що нема ніяких сутніх ріжниць між нами та нашими опонентами. Однак та сутня ріжниця є: ріжниця полягає в тому, що коли хтось бачить тісний звязок між виглядом останнього Загального Збору „Просвіти" та упадком авторитету нинішнього українського політичного проводу й одночасно бідкає, що громадянство не відчуває сильного проводу, то не повинен сам причинятись до того, щоб валити істнуючий — хай і кепський, хай і слабий — провід, не ставлючи на його місце ніщо інше! Бо це робота громадсько невідповідальна, національно шкідлива, робота, яка вже перейшла до української історії під назвою **отаманії**. Ін позіто: **зорганізовано боротися проти істнуючих партій та істнуючого проводу можна тільки тоді, коли самому скидається маску апартійности й аполітичности та вступається у політичне життя як суперник, себто як зорганізована партія чи ґрупа з світоглядом, що його у точках сформулувала партійна програма чи бодай якась широка заява.** Сутня ріжниця між нами та нашими опонентами з рядів „більшости" останнього Загального Збору „Просвіти" та, що коли ті опоненти ставляться згори і без застережень неґативно до **всіх** істнуючих українських партій, закидаючи всім їм гуртом, що вони на першому місці ставлять „вужчий інтерес партії" та щойно на дальшому — „ширший інтерес нації" — то ми кажемо: таке твердження це суща демаґогія, яка йде у парі з образою безлічі українських діячів, що ніколи, в ніякому випадку не підходять до назверхніх явищ з погляду якогонебудь „вужчого" інтересу, як тільки інтересу нації! І це не пуста фраза, якою могли б прикрити себе всі члени всіх політичних партій у світі, виходючи з засновку, що саме тільки їхній світогляд (парт. програма) має на увазі найкраще зрозумілий інтерес нації. Це не пуста фраза тому, бо знаємо безліч прикладів, коли в цілому ряді конкретних справ ріжні українські політичні партії ставали на становищі: треба відкликати такого-то свого парт. члена, треба згодитися на втрату такого-то свого парт. стану посідання, треба самому не встрявати до такої-то справи, хоч це болюче для парт. престіжу — бо цього вимагає добро справи, добро нації, яке стоїть і мусить стояти вище добра партії!

Теперішні часи не є підхожі на те, щоб „вивіндовувати" себе в українському громадянстві при помочі фраз. Поява нових людей і нових течій — річ природна. Але неприродне і нездорове явище — ліктями і словами мостити собі дорогу з маскою анонімовости.

ік.



З польської преси.

Коли може бути вибух війни.

Відомий закордонний кореспондент виленського **„Слова"** п. Люп, побувши кілька днів у Льондоні (передше був у Берліні), у своєму черговому дописі (з 21. VI.) займається воєнною тривогою, що каламутить спокій та нормальне життя цілого світу. Але — на його погляд — Европу просто пхають до війни дві держави: Росія та Японія.

„**І Росія і Японія дуже зацікавлені у вибуху англьо-німецької війни.** Росія та Японія сподіються, що у випадку перемоги Англії та її союзників, якщо ця перемога не буде блискавична, тільки війна довше потреває, европейська війна значно зміцнить їхне положення. Це ж ясна річ, що таку війну Японія визискає бодай до повного викинення Англії та Франції з Китаю, оскільки не покористується нагодою, щоб загарбати для себе ще й Індокитай та Голяндські Індії. Натомість Росія живе надією, **що війна в Европі у висліді дасть збольшевизування низки країн, і на всякий випадок позволить їй напостійне окупувати Латвію та Естонію, з чого, здається, не хоче зректися.** Саме у цьому добачують головну причину проволоки в переговорах, що ведуться в Москві. Москва лякається, що в разі приступлення Росії до „коаліції мира" (тобто до англійсько-французького бльоку), Гітлер готов направду зрозуміти, що ризико завелике, і зректися своїх величезних плянів. Одначе доки Москва крутить, доти Гітлер готов уважати, що можна заризикувати ще один „куп", хоча б він цим разом викликав уже війну. Здається, що саме так думають у Москві. І тому проволікають переговори.

Безпосередньою спонукою японської авантури в Тієнтсіні — це острах, що таки не вдасться перерости в Токіо, що таки не вдасться переломити опору Китаю Чанкайшека. Безсумнівно Англія всіми способами підсилювала цей опір. Бльокада Тієнтсіну — це заклик до Англії: припиніть допомогу Китаєві, або заберемо вам концесії. А нишком японці мають може надію, що Гітлер, бачучи англійців, занятих на Далекому Сході, заризикує якийсь удар, що викличе європейську війну, дуже придатну и дуже на руку Японії."

П. Люп ствердив за час свого побуту в Льондоні, **що Англія в теперішній европейській ситуації, є на Далекому Сході зовсім безсильна.** Її фльота в Сінгапур не всилі зрівнятись з японською фльотою, з середземноморської фльоти не може вона перекинути проти Японії, хіба, що піде на згоду та уступки для Німеччини й Італії. Одинока [illegible] дій Англії на Далекому Сході — це евен[illegible] вальна допомога Злучених Держав Півн. Америки. Цієї допомоги покищо нема. П. Люп [illegible] реторичними фразами, положенні зо [illegible] приходить в актуальном[illegible] кого висновку:

„Події на Далекому Сході знову підтверджують (очевидя) правду, що доки Злучені Держави ясно не окреслять свого становища на випадок війни, доти европейський та далекосхідній мир висить на

волоску. Ні Гітлер, ні японці, ні тимбільше італійці не заризикують війни і проти Англії і проти Америки."

П. Люп особисто думає, що на випадок війни американська тактика буде та сама, що в 1914. р., то значить Америка рішиться на війну не в самому її початку.

„Покищо — кінчить п. Люп свою льондонську кореспонденцію — пильно мусимо слідкувати за ходом подій на Далекому Сході. Бо так, як Гітлер майстерно використав заанґажування Англії в абісинській афері, так само вибух виразного конфлікту він негайно захоче використати для якогось удару в Европі. В цьому моменті має мало карт. Але може рахувати, що Японія та Росія доставлять йому їх. Як попередньо Італія."

Політика, емеритура і небіжка Австрія

в інтерпеляції віцепрем. Квятковського.

Відмовна полагода інтерпеляції в справі признання емеритури колишнім австрійським службовикам.

Варшава, 20. червня 1939.

Міністр скарбу Квятковський надіслав відповідь на інтерпеляцію посла д-ра Гриця Ганкевича в справі, що скарбова влада не признає емеритур колишнім австрійським службовикам української національности. Зміст відповіді такий:

„Мушу замітити, що всупереч твердженням інтерпелянта польської держави не можна уважати сукцесійною державою у відношенні до колишньої Австрії. Отже тим самим не може бути ніякої мови про те, щоб Польща перебирала якінебудь зобовязання, чи то з титулу сукцесії, чи також з титулу нібито одержаних капіталів, маєтків або емеритальних фондів, як еквіваленту емеритальних прав з титулу державної служби у займанницьких державах тих осіб, що стали опісля польськими громадянами. Найвищий Адміністраційний Трибунал у своїй постійній юдикатурі зокрема ж у присуді Ч. рей. 302/23 ствердив м. ін., що польської держави не можна уважати за сукцесійну у відношенні до колишніх займанницьких держав тому, що повстання польської держави спирається не на засаді сукцесії, але на договорах та умовах, які були наслідком програної війни для колишніх займанницьких держав, незалежно і навіть проти їх волі так, що з тієї причини не може бути мови про якінебудь обовязки для польської держави виконувати зобовязання тих держав поза зобовязаннями, які Польща прийняла в міжнародніх умовах, або окресленими у внутрішніх законах. Справу емеритур колишніх службовиків займанницьких держав унормував закон з 11. грудня 1923 р., зокрема у 95. ст., що признає право до емеритури з державного скарбу лише тим б. службовикам б. займанницьких держав, яких до служби у польській державі не прийняли виключно з браку етату. Тієї засади не підважує зовсім ані не змінює названа в інтерпеляції посла Віденська Конвенція, підписана 30. листопада 1923 р. Згадана конвенція, якщо взагалі можна брати її тепер під увагу з огляду на зміну правного стану, витвореного через те, що відпали два контрагенти (Австрія й Чехословаччина), не зміняє ситуації, введеної законом з 11. грудня 1923 р." (Про цю конвенцію, як і про інші законні мотиви української інтерпеляції „Діло" своєчасно інформувало).

„Найвищий Адміністраційний Трибунал — пише далі віцепремієр — згідно з дотеперішніми своїми присудами займає становище, що 8. ст. конвенції, постанови ст. 1. до 7. тієї конвенції, отже також правило ст. 2, згаданої в інтерпеляції в нічому не нарушують законів чи розпорядків внутрішнього характеру, виданих у цьому предметі підписаними державами, у відношенні до власних громадян. А тому, що у польській державі справи всіх емеритальних претенсій м. ін. з титулу служби в б. займанницьких державах унормовано законодатним шляхом (закон з 1923 р.) і то, що названий емеритальний закон підкреслює управнення б. службовика займанницької держави, неприйнятого на польську службу — не можна в такому стані річей покликуватися на постанови конвенції тому, що основи претенсій можна розглядати лише у світлі відповідного польського законодавства." Пригадуючи ще раз засаду польського емеритального закону на право до державної емеритури лише для тих осіб, що їх не прийняли на службу з браку етату, міністр скарбу пише: „Згідно зі згаданою засадою не могли і не можуть мати прав на емеритуру з державного скарбу ті службовики б. займанської держави, зрештою не тільки української національности, яких не прийняли не з браку етату. Отже коли особи, що стараються за емеритуру, не мають змоги доказати, що причиною неприйняття їх до польської служби був брак етату, не можуть доходити з усіх своїх емеритальних прав з титулу служби в б. Австрії. Треба зазначити, що скарбова влада при розгляданні емеритальних справ службовиків, яких не прийняли до служби в польській державі, не має права ані обовязку досліджувати причини, що ними послуговувалася влада ріжних ресортів, відмовляючи тим, що зголошуються, прийняття на польську службу. Скарбова влада покликана лише ствердити формальні причини неприйняття, тобто, чи спричинив його брак етату, чи ні, і відповідно до того має видати постанови. Отже коли не можна ствердити, що причиною неприйняття був брак етату, нема законної підстави признавати емеритуру за 95 ст. емеритального закону. Щодо твердження інтерпелянта, що польська держава прийняла на себе актива й маєтки б. Австрії, і в цьому також і відповідну частину емеритального фонду б. Австрії, то треба замітити, що Польща не дістала від б. Австрії ніяких хочби найменших фондів, щоб покрити емеритури б. державних службовиків і б. австрійських військових, а тільки управа державної залізниці дістала міліесельку, у порівнанні з емеритурами, що їх виплачує ПКП, частину маєтку, що залишився по б. емеритальних фондах урядовців, підурядовців і слуг б. австрійських державних залізниць."

У відповідях на поодинокі запити інтерпелянта, міністр скарбу заявив, що зміна теперішнього стану можлива лише шляхом зміни обовязкових законних правил.

Кажучи просто: Ті українські емерити, що мали якусь надію на належні емеритури,

---

АР-ІЙ ЯВОРЕНКО. 4

АБРЕК.

Мій старцун трохи щулився, як я зблизився до нього, але скоро я опинився на сідлі — він апатично понурив голову і шкутильгаючи рушив з місця. Я їхав кроком аж поза село, а в мені кипіло від люті і досади. „Нічим жебрачки — думав я — на прощу". Насилу ми доїхали до кінця села, опинились серед чистого поля. Оглядаюсь, людей не видно, а було це під кінець літа, коли збіжжя вже забране, стерня підкинена, але ще не пора орати та сіяти. Нема людей, отже можна попробувати, чи справді мій каліґун маркірант, чи ні. Спершу я думав дати йому „доброї школи", але надумався інакше. Чейже будавний без причини не продавав рецепти на його марківацію. Старий хитрун певне потай від мене випробував коня.

Я поклепав коня по шиї (це своєрідні пестощі, які кожен кінь розуміє і радо приймає від людини), потім стягнув поводи, стиснув ногами. Мій сивий наче не той став. Підніс голову, втягнув глибоко повітря, аж храпи задрижали і рушив довгим, рівним кроком... Я так утішився, що хотів на радощах пісню заспівати, щось у роді тої „ступай, коню, підомною широко ногами". Але коняка наче розгадався і нагло знову похнюпив голову, та почав храмати. Ця нагла переміна вивела мене з рівноваги. І не в галці було мені клепати його по шиї, чи інакше пестити. „Не хочеш — думав я — бути приятелем, так будеш рабом, почуєш над собою пана". Я стягнув сильно поводи та пустив у рух остроги. Кінь осатанів, почав крутитись, дуба ставати — одним словом пробував усіх кінських штучок, щоб позбутись із хребта свого немилого їздця. Я знав, що оце розіграється між нами генеральна битва. Як тепер я не поконаю його прим, то вже ніколи не буду паном над ним. Ця боротьба не тривала довго. Кінь почувши, що я не тільки не злетів із сідла, але ще тим завзятіше натискаю острогами його боки — захропів люто та кинувся вперед. Перший скок був для мене несподіванкою, а проте я втримався в сідлі. І полетіли ми вітрам наздогін. По короткому часі нього просто лету, не їзди, я звільнив коневі остроги, дальше попустив поводи. Біг коня тривав дальше. Тепер я міг переконатись, що це справді вартісний кінь. Крок мав довгий, ніс легко. Їзда на ньому, а ще в тім темпі, була дійсною розкішшю, просто опянювала як вино..

Серед їзди працювала моя думка, якби то назвати нового товариша? Я знав уже певно, що цей кінь стан мені другом, приятелем вірним. Віддаль від команди куреня до села — місця постою ком. бриґ. була надто мала для такої їзди. Скоро я опинився біля перших хат того сільця... Треба було спинити біг. Я стягнув легко поводи, кінь звільнив бігу..., а тоді я поклепав його по шиї і, сам не знаю чому, сказав: „Гарно, Абрек!" Звідки прийшла мені тоді на думку ця черкеська назва (може це й не черкеська, та на всякий випадок уживана на Кавказі), що нею називають на Кавказі „удальців" — щось наче лицарів, напів розбишак, горлорізів? Коли думав раніше, як назвати коня, то будька назва ніяк не приходила на думку. Тепер упало це слово — „Абрек" зовсім спонтанічно, може підсвідомо. Та не тільки мені видалось це ймення підхожим до мого сивого — він теж відгукнувся на нього веселим іржанням. Заіржав, потряс своєю головою аж грива наїжилась і гордим пишним кроком вступив в село. Шеф штабу бригади побачив мене здалека, як я надїздив. Вийшов на рундук школи, де кватирував штаб бригади, та по короткому привітанню звів мову на коня.

— Де ти його дістав? — питав цікаво.

— Але гарний кінь. Що? — наче дрочився я.

— Алеж чудовий! Що за будова! Які ходи! Ні, ти таки кажи правду, де й коли ти його дістав — настоював.

— Дозволь, що заки заспокою твою цікавість, наперед подбаю за нього. Гей, конюхи! — звернувся я до бригадних конюхів — возьміть мого Абрека (я вживав уже нього імені, а на його звук мій сивий почав стригти вухами) та проведіть його трохи, а потім виправуйте!

Забрали коня, а мій співбесідник віз захопленим поглядом за ним. Кінь по довшій маркірації виписся й вигладився, під дбайливим доглядом булавного, був гарно вичесаний так, що дійсно робив якнайкраще враження. Тепер поступав за конюхом у підскоках з фантазією, покивуючи головою на гриватій шиї.

— Тепер я тобі скажу, де я дістав нього коня, — хотів я заспокоїти цікавість шефа штабу — це мій службовий кінь.

— Як? — питає здивований — той, що ти нарікав на нього? Ну й гарного каліку знайшов. Цеж найкращий кінь у бригаді!

— Що гарний, то не перечу. Але не кожному він гарний — не кожного він понесе — відповідаю. І я досі не міг ним їздити. Тому й назвав був його старцуном-калікою. Тепер йому імя Абрек. — Але до діла. Генерал є?

—Є... ходімо.

Того вечора віддаючи коня в руки булавного я заповів: — Від нині він називається Абрек. Це добрий кінь.

— Я си гадаю — відповів тріюмфально булавний, ще й вусом моргнув. Такто ми запрязнились з Абреком.

(Далі буде.)

але з наведених вгорі мотивів їх не діставали — можуть відтепер відкласти й свою надію до альбому спогадів, чи... записати її на емеритальний фонд тих, що дотепер вірили.

КТВ.

Наша мета: „фронт мира“.

Промова Вінстона Черчіля і відповідь міністра Галіфакса.

ЛЬОНДОН. ПАТ. На бенкеті, що його влаштував консервативний клюб „900“, промовляв Вінстон Черчіль, який заявив, що хоч невідомо, де впаде новий удар на право і свободу, то все-ж кожний новий акт неспровокованої агресії стрінеться з рішучим опором усіх сил Англії та британської імперії. Висловивши велике признання для політики Галіфакса, Черчіль ствердив, що він і сьогодні підтримує ту політику, яку доражджував минулого року, бо та політика дає найбільше виглядів на те, щоб виминути війну. Якби-ж усе таки війна вибухла, то та політика дає запоруку перемоги. Англія дала доказ, що щиро бажає мира і ніякий сарказм ані несправедливі посуджування не змінять її політики, політики чести і справедливости. „Ми зібралися тут — казав Черчіль — щоб дати міністрові Галіфаксові і премієрові Чемберленові запевнення, що стоїмо як зединена партія, зединений нарід, зединена імперія і виконаємо свій обовязок кожної хвилини, як найкраще це тільки зможемо зробити.“

У відповіді на цю промову мін. Галіфакс висловлював надію, що інцидент у Тієнтсіні він хотів би уважати тільки непорозумінням і якби Японія справді дотримала заяви, що не хоче нищити англійських інтересів на Далекому Сході, то конфлікт можна зліквідувати. Мін. Галіфакс заявив, що це не вина Англії, що досі не дійшло до порозуміння з СССР. На Англії — казав він — тяжить велика відповідальність, бо вона мусить співпрацювати, щоб не допустити до війни та працювати конструктивно на користь миру. Тепер — говорив мін. Галіфакс — нема поправи у міжнародньому положенні, політика Англії теж не змінилася; Англія звязується з тими, що мають такі самі погляди, як вона, і то не у якихсь ворожих намірах супроти якоїнебудь держави, але на те, щоб кинути всі сили на бік права проти анархізування Европи. Англія не хоче нічого іншого, як тільки помогти тим державам, яких незалежність може бути в небезпеці. „Наша мета — це „фронт мира“, що не має тіні ворожих намірів до когонебудь — запевнював мін. Галіфакс своїх слухачів на бенкеті і цілий світ.

—o—

Чистка в словацькій армії.

БРАТИСЛАВА. ПАТ. Шаньо Мах заповів чистку у словацькій армії. З тієї заповіди виходить, що з армії усунуть жидів і тих, що не „зуміли змінити своїх передавнених поглядів“. Учителів покликатимуть до військової служби в часі шкільних вакацій.

—o—

Останні оборонці Альбанії.

СТАМБУЛ. ПАТ. До Стамбулу приїхав брат б. альбанського короля князь Джеляль з родиною і дружиною в числі 28 осіб. Це останні оборонці незалежности своєї країни. Крім них 80 альбанських старшин знайшло захист у Югославії і 40 старшин у Греції.

—o-o—

ПРОТИ КОМУНІЗМУ, ФАШИЗМУ І НАЦІЗМУ.

МОНТРЕАЛ. ПАТ. Державні, провінціональні й комунальні урядовці Канади оснували нову організацію, яка поклала собі за мету: поборювати комунізм, фашизм і націзм. Організація, яку підтримує уряд, збере мабуть усіх урядовців згаданих категорій в числі коло 250.000.

Чим займається СППОС?

Поміщуємо два документи для характеристики методики одної діяльности. Ці документи говорять самі за себе:

Powiatowy Komitet Porozumiewawczy
w . . . .
. . . . dnia : : : : : 1939.

L. . . . .
Rewindykacja dusz.
Do
Przewielebnego Księdza Proboszcza
w . . . .

Prosimy o przedłożenie nam w terminie do 15. czerwca b. r. wykazu skradzionych polskich dusz w obrębie podległej Księdzu Proboszczowi parafii za czas od 1918. r. po dzień dzisiejszy, zawierającego następujące dane: imię i nazwisko, imiona rodziców, o ile możności przynajmniej przypuszczalna data urodzenia (dokładne daty mogą na żądania Księży Proboszczów — dostarczyć sekretarze gminni z rejestrów mieszkańców, którzy o to są proszeni osobnem pismem) miejsce urodzenia, miejsce osobnego zamieszkania.

Zebrane te daty posłużą do przeprowadzenia rewindykacji wszystkich skradzionych polskich dusz.

W tym celu też prosimy o dokładne zbadanie każdej rodziny w każdej gromadzie, należącej do Księdza Proboszcza przy użyciu pomocy miejscowych polskich czynników społecznych, obeznanych dokładnie z lokalnymi stosunkami jak nauczycielstwa, sołtysów Polaków, sekretarzy gminnych, wójtów, bardziej wyrobionych społecznie gospodarzy i t. p., czy nie zachodzi w danej rodzinie wypadek kradzieży dusz polskich. Szczególnie ma to miejsce w rodzinach nieznanych, gdzie dzieci przeważnie bezprawnie były ochrzczone w obrządku grecko-katolickim.

Sekretarz: Przewodniczący:

Powiatowy Komitet Porozumiewawczy
w . . . .
. . . . dnia : : : : 1939.

L. . . . .

Panu
Kierownikowi szkoły powszechnej w . . . . .

powyższe przesyłam do wiadomości z prośbą o zainteresowanie się powyższą sprawą i zgłoszenie swej pomocy w zakresie rewindykacji dusz właściwemu księdzu proboszczowi, na którym spoczywa cały ciężar poprowadzenia tej akcji.

Sekretarz: Przewodniczący:

Дещо з життя Волині.

„КУЛКА“, ІНВАЛІДИ Й... КАЛЄНДАР.

Акція за тим, щоб завести у православній церкві новий стиль поширюється. Ті, що ведуть її, не скривають, що дивляться на зміну календаря, як на один із засобів „ревіндикації душ“.

„Календарна нарада“ в Ярославичах на Дубенщині, зорганізована осадниками й широко розголошена в бруковій пресі, очевидно, дуже припала до смаку ріжним іншим діячам, бо вже маємо цілу низку подібних постанов, ще голосніше розреклямованих „бруковцями“. А саме:

В Дубні відбувся окружний зїзд членів „кулок рольнічих“. Серед них були й українці. Хоч який це податливий елемент, хоч як він звик до всяких несподіванок, але ніяк не приходило йому в голову, що на зїзді можуть обмірковувати нестатутове питання — про зміну календаря. Волиняки реаґують поволі. Поки вони зорієнтувалися, сусіди вже ухвалили звернутися до вищої церковної влади, щоб вона якнайшвидше ввела новий стиль. „Жице Кат.“ (ч. 25) з захопленням подає, що ухвалу прийняли оплесками (очевидно, неправославні, можливо, що й б. сельроби) та що „подібні ухвали переведено в Острозі, Костополі та в багатьох волинських селах“.

Як вказують пресові звіти з минулих років, при всяких експериментах на Волині в перші ряди висувають военних інвалідів. А всім відомо, що це люди не тільки із значно обниженою працездібністю, але й з надломаною психікою, які хапаються своєї ренти, як останньої дошки рятунку від голодової смерти.

Так було напочатку „ревіндикації душ“, так було на світанку „загородової шляхти“, так є й сьогодні, коли починається календарна кампанія.

Отак 5. VI. загальні збори союзу военних інвалідів в Острозі, в яких брали участь у великому відсотку неправославні, постановили: домагатися від церковної влади уніфікації календаря. 8. VI. такі самі збори в Костополі, що відбулися при величезній участи неправославних, теж ухвалили вислати до вищої церковної влади прохання ввести в життя церкви новий стиль. Такі збори й постанови були у Здолбунові.

Як інформує польська преса, в здолбунівському повіті скликають у селах православних українців на сходини й переводять подібні постанови.

Обминаючи питання, як це неправославні насмілюються вмішуватися в справи православної церкви, підкреслюємо тут іншу думку: чи не слід би з почуття людяности залишити в спокою нещасні жертви війни — оцих інвалідів-калік не лише фізичних, але дуже часто й психічних? Хіба не всі бачать, що часто вони йдуть, зі страху перед голодом, проти своєї совісти, а це ще більше ускладнює їм і без того важке життя.

ДЕКЛЯРАЦІЇ НА ПОП, УКРАЇНЦІ ТА УКРАЇНСЬКА МОВА.

В місцевій пресі появився комунікат „Воєвідського Комітету Позички Протилетунської Оборони“, і загальна оцінка акції, в якій між іншим сказано:

„Українське (в оригіналі: руске) громадянство задеклярувало мало не півтора міліона золотих.“

А якже поставився до цього українського населення згаданий вище „Воев. Комітет“? Про це каже його комунікат з дня 7. VI. ч. 8, а саме: що Комітет видав і розкольпортував відозв і летючок у польській мові коло 60.000 шт., в польсько-жидівській мові 12.000 шт., в польсько-німецькій мові 6.000, а з українській (для 80 відс. населення) — нічого.

Добре ще, що в згаданому обіжнику Комітету українська мова так і названа українською (ензик украіньскі), бо в загальних вістях уже замість назви „українська“, фіґурує назва „руска“.

В загальному звіті сказано:

„Православне духовенство також у великій мірі причинилося до великого успіху позички.“ (Див. „Жице Катол.“ ч. 25).

А ледви минуло кілька тижнів, як ріжний невідповідальний елемент по містах і селах майструє тому-ж духовенству й тому-ж українському громадянству ріжні дуті постанови про новий стиль, ріжних штучних шляхтичів і т. д.

НАПАД НА ГЛАДКІЙ ДОРОЗІ.

Деморалізація, переливаючися з міст у села, залазить уже міцно волинякам за шкіру. Ніхто тут не забезпечений, що за хвилину не зроблять з нього якогось небезпечного політика і чи за годину він буде мати цілу голову.

Ось яскравий приклад. Дня 8. VI. ввечорі в с. Юляні, 7 кільом. від Луцька, вертався п. Ев. Петриківський (б. голова „Просвіти“ і т. д.) з головним концесіонар української гімназії і т. д.) з товаришем [?] — *(see note)*

Ґданський офіціоз про злуку Ґданська з Німеччиною.

20. ц. м. націонал-соціялісти святкували у Ґданську шесті роковини перебрання у тому місті влади партією. З цієї нагоди начальний редактор щоденника „Данціґер Форпостен“ п. Царске написав статтю, в якій м. ін. сказано:

„Для Ґданська кінчиться остання фаза його незалежного існування, накиненого йому у версайському договорі. **Візд Адольфа Гітлера до Ґданська у дні його визволення набере тим особлившого вислову, бо в тому дні ґавляйтер Ферстер передасть в його руки як вожда Великої Німеччини, нову частину Великої Німеччини, що вже й тепер під ідеольогічним оглядом є складовою частиною третього райху“.**“

Краківський „І. К. Ц.“ з 23. VI., за яким ми цю вістку передаємо, називає заяву редактора Царске — візією.

Новий костел у Львові.

ПРИГАДКА П. Д-РОВІ ОСТРОВСЬКОМУ, ПРЕЗИДЕНТОВІ М. ЛЬВОВА, ЙОГО ЗАЯВИ ЗПЕРЕД ПІВТОРА РОКУ.

У Львові збудують в найближчому часі ще один костел. Львівська Міська Управа рішила дарувати оо. Редемптористам латинського обряду положену при вул. Стрийській міську площу, що повстала з колишнього стрийського цвинтаря, простору понад 7.600 квадр. метрів і вартости кругло 115.000 золотих під будову костела і монастиря. Цей щедрий дар громади м. Львова — це тільки продовження послідовної акції, що її веде Міська Управа від довшого часу. Загально відомо, якими великими грошевими субвенціями причинилася громада м. Львова до будови костела Остробрамської Богоматері на Личакові та раніше ще до будови інших костелів на периферіях Львова. У 1936. році Міська Рада дарувала під будову нового костела на Богданівці міську площу простору понад 1500 квадр. метрів і вартости кругло 22.000 золотих. В рік пізніше Міська Рада відступила під будову нового костела і монастиря оо. Місіонарів міську площу при вул. Дверніцького і Снопківській, простору 5.490 квадр. метрів і вартости кругло 110.000 золотих.

Цілком інакше ставиться громада м. Львова до релігійних потреб міського населення, коли йде не про костел, лише про церкву. Читачам „Діла" добре відома справа будови **церкви на Замарстинові**, що про неї „Діло" вже стільки разів писало. Отся справа тягнеться вже від 1928. року, коли бувша замарстинівська громадська рада рішила відступити безплатно громадську площу під будову церкви. Та львівський Повітовий Виділ відмовив затвердження і справа тоді застрягла. Після прилучення Замарстинова до Львова в 1931. році тодішній клюб українських міських радних разом з замарстинівськими українцями став робити заходи, щоб спонукати громаду м. Львова здійснити волю б. громади Замарстинів. Отсі заходи довели до цього, що Міська Управа виступила в 1935. році з проєктом відступити безплатно під будову церкви і парохіяльних будинків у Замарстинові міську площу при вул. На Торфах. Одначе якісь польські організації виступили проти того проєкту з протестом, мотивуючи свій спротив такими дивними аргументами, як той, що церква на Замарстинові „непотрібна" та що вона була б осередком „політичної агітації". Внаслідку цього спротиву Міська Управа рішила **відложити** справу, доки „обі сторони не погодяться" і тим самим справа відступлення міської площі під будову церкви **станула на мертвій точці.**

При нарадах над справою відступлення міської площі під будову костела і монастиря оо. Місіонарів лавник сенатор Децикевич пригадав історію заходів біля будови церкви на Замарстинові і домагався предложити внесок на відступлення площі під будову церкви на Замарстинові. Тоді президент міста д-р Островський заявив, що Міська Управа „не робить жадної ріжниці поміж обома католицькими обрядами", та висловив надію, що в справі церкви на Замарстинові вдасться усунути дотеперішні перешкоди. **Від того часу минуло вже півтора року,** місто відступає знову площу під будову **нового костела,** та „перешкоди" в справі замарстинівської церкви все ще не вдалося усунути.

—o—

Українських селян висилають по землю до.. Африки.

Інтерпеляція пос. Дм. Великановича до Міністра Хліборобства.

Варшава, 19. червня 1939.

На останньому пленарному засіданні сойму внесла Українська Парляментарна Репрезентація через пос. Дмитра Великановича дві інтерпеляції (третю — в справі конфіскати видань Видавництва **„Світ Дитини"** маршал сойму чомусь відкинув), з яких перша така характеристична пророчистістю своєї трагічної правди для сучасних відносин на українському селі, що наводимо її (буквально за урядовим текстом) у цілости. Посол інтерпелянт пише:

Від селян з Козяри я дістав листа такого змісту: „Громада Козяра, рогатинського повіту, коло Букачівців, у Станиславівщині має 319 господарств і **1475** душ (в тому числі коло 5% поляків, себто 70—75 осіб). Ціла громада має **1381 гектарів** ґрунту, з того припадає на:

1) двір, власність д-ра Кжечуновича	702	га
2) державна водна управа	75	га
3) Греко-католицька парохія	57	га
4) громада Козяра	86	га
Разом	922	га

Дрібні селянські господарства разом з будинками, городами і неужитками займають 461 га. З наведеного видно, що дрібні селянські господарства маючи 461 га землі, себто 4,61 кв. км. поміщують на одному кв. км. пересічно **320 осіб**, що досадно свідчить про перенаселення.

Минулого року **Польське Парцеляційне Товариство у Львові**, вул. Шайнохи 2, розпарцелювало в тутешній громаді Козяра 209 моргів і 808 сяжнів землі в маєтку п. Кжечуновича, себто пасовиська „Вербовець", „Заріччя" і „Острівці" поміж самих поляків і то переважно замісцевих. Між ними ледви 6 українців дістало по одному морґові землі, десь 2—3 морги неужитків над самим Дністром.

В цьому році те саме Польське Парцеляційне Товариство у Львові парцелює далі панське п. Кжечуновичі, щойого називають „Заступ" і яке лежить у середині села та має поверхню 124 морги. Коли 30. травня ц. р. зявилися перед делеґатом того товариства п. Чернецьким місцеві малоземельні українці з проханням продати їм землю з тої парцеляції, то пан делеґат заявив: **„Це польська земля і вона тільки для поляків"**, а крім того ще комісар земського уряду, делеґований з повітового староства в Рогатині, заявив українцям, що **„українці нехай собі йдуть до Африки на парцеляцію"...** Можна собі уявити, яке велике огірчення і пригноблення викликала та заява панів делеґатів у місцевих безземельних і малоземельних українських селян, що їх відіпхнули від участи в парцеляції. Яка ріжна мірка справедливости для громадян одної і тої самої держави; одні мають право до всього, до набуття ґрунту з парцеляції, а другі мають лише право нести тягар, **платити податки і податок крови (рекрута),** а набувати землю з парцеляції, то вже не мають права, бо женуть їх до Африки. Чи це корисно, коли з такого малоземельного села, як Козяра парцелюють землю тільки між громадян-поляків і то переважно замісцевих тоді, коли на 1 кв. км. дуситься 320 осіб." (Підписи).

Наведений лист — пише інтерпелянт — не вимагає окремих коментарів. Але хочу підкреслити факт, що у державі повинні мати рівні права всі громадяни, тимбільше, що всі вони покликані до ріжних обовязків. Відсування українських хліборобів від купна землі з парцеляції спричинює нерівність громадянських прав і ставить українців поза правом здобути варстат праці. **Голодні і безробітні громадяни стають для держави тягарем без огляду на національність і віроісповідання.** — Вкінці посол інтерпелянт запитує премієра і міністра хліборобства:

1) Чи вони захочуть інтервеніювати, щоб безземельних і малоземельних мешканців громади Козяри, рогатинського повіту, без огляду на національність і віроісповідання, рівномірно допущено набувати землю з парцеляції.

2) Чи міністр захоче видати розпорядок, **щоб на цілій території східніх і південно-східніх воєвідств набувало землю перш за все автохтонне населення.**

3) І чи врешті пан міністр внутрішніх справ захоче видати розпорядок, **щоб адміністраційні чинники, себто старости і земельні комісарі були безсторонні у видачі опінії для рефлектантів на землю, та кермувалися виключно професійними, а не політичними кваліфікаціями."**

Наведена інтерпеляція викликала неабияке зацікавлення пресових кол у Варшаві. Вона відбігає своїм змістом і тоном далеко від усіх інших, цьогорічних інтерпеляцій. Є в ній проста, простими селянськими словами висказана гореч з того приводу, що їх не допускають до чорної землі, що родить чорний насущний хліб і чорну розпуку тих, що їх панове комісарі без надуми хочуть вислати до Африки.

Міністр хліборобства **Понятовський** має добрий звичай основно й обєктивно відноситися до посольських інтерпеляцій у **селянських справах.** Українська прилюдна опінія в Галичині й на Волині памятає досі слова міністра Понятовського, сказані не так давно на одному польському зїзді у Тернополі:

„Поправа господарського положення польських господарств мусить підлягати у парцеляційній акції нашій сильній увазі. Одначе не можна, як деякі роблять, проповідувати гасло: „ані одного га землі українцям, навіть їхніх сіл не комасувати". Це гасла, що суперечать інтересам держави, висліди таких гасел — це **поглиблювання ненависти."**

За ці слова посипалися тоді на міністра хліборобства напастливі догани тих усіх польських галицьких чинників, що від Варшави вичікують лише для себе — **субсидій,** для **українців** — репресій. Думаємо, що міністр буде послідовний і в чинах та повчить кого слід, що гасло: „український селянин хай шукає землі в Африці" не належить до конструктивних гасел.

Не можемо не замітити, що згаданий в інтерпеляції поміщик, якого землю парцелюють — п. **Кжечунович** — це відомий посол до сойму. Тимбільшого значіння набирають факти, що діються під його двором. **КТВ.**

—o—

Японія вислала ультимат.

ЛЬОНДОН, 22. VI. ПАТ. Повідомляють зі Сватова: Японська морська влада вислала ультимат до всеніх кораблів, що стоять у порті Сватов з домаганням, щоб покинули пристань до год. 1-ої (місцевий час), себто до год. 6-ої рано у четвер 22. ц. м. (середньо-европейський час). У хвилині одержання ультимату в порті Сватов був британський контрторпедовець „Танет" і американський „Пельсбері".

ГОНКОН, ПАТ. Британська команда фльоти оголосила, що контрторпедовець „Танет" покине Сватов щойно тоді, коли забезпечить інтереси британських громадян у місті. Американський контрторпедовець „Пельсбері" мабуть теж залишиться в місті. Кілька англійських кораблів і нервеський корабель забирають тепер жінки і діти британських громадян та інших европейців, які не хочуть залишитися у Сватов. Кораблі відпливуть з пристані щойно пополудні. У Сватові йде завзята боротьба, бо китайці повели протинаступ. Японський ультимат торкається не лише торговельних, але також воєнних кораблів. Недалеко порту Сватов жде британський контрторпедовець „Скавт" на хід подій, щоб на випадок потреби прийти з допомогою „Танетові". До Гонкону надійшла вістка, що американська канонірка „Ешвіль" пливе до Сватов.

—o—

ГОЛОВНІ ОСНОВИ НОВОЇ СЛОВАЦЬКОЇ КОНСТИТУЦІЇ.

БРАТИСЛАВА, ПАТ. Шеф словацької пропаганди Шаньо Мах зясував основи нової конституції, що її прийме сойм 26. ц. м. Словаччина буде републикою. Державою кермуватиме президент, вибираний на 7 років, який матиме авторитативні права. До помочі президентові додадуть державну раду, що буде складатися з відпоручників словацької народньої партії, національних меншин, уряду і 5-ох корпорацій, що їх створять у Словаччині. Конституція забезпечить свободу віроісповідання. Окрема стаття передбачуватиме кари за денаціоналізацію національних меншин. Положення мадярської меншини устійнить конституція, німецької меншини окремий договір між Словаччиною і Німеччиною.

—o—

Короткі вістки.

Литовський б. міністр закордонних справ Лозорайтіс виїздить до Риму, де має зайняти становище литовського посла.

Анкарський уряд повідомив уряди Греції, Румунії і Югославії, що має намір піднести до ступня амбасад посольства в тих державах.

Туреччина скасувала всі граничні формальности між нею і Гатаєм (санджаком Алєксандретти).

Болгарія покличе в червні на 20-денні вправи два річники резервістів піхоти, щоб познайомити їх з новим зброєвим матеріялом.

Командант англійської територіяльної армії перебуває тепер у Фінляндії, куди поїхав із офіцийними відпоручниками.

—o—

Жнива на овиді УССР та переджнивний балаган

У червні повинна була відбутися черго- ва сесія Верховної Ради УССР. І не відбу- лась. Чому саме — абсолютно невідомо. За- місць того в Києві у новозбудованому мону- ментальному будинку Верховної Ради 7 і 8 червня відбулися збори активу київської ор- ганізації комуністичної партії большевиків України.

Перша роля на цих зборах, зрозуміло, належала першому секретареві ЦК цієї партії Хрущову, членові політбюра ЦК ВКП(б), од- ному з найдовіреніших сьогодні людей Ста- ліна. Отже кожне його слово можна розгля- дати як сказане з доручення Кремля.

Досить цікаво, що, коли мабуть нема в Европі газети, яка в той чи інший спосіб не писалаб про відродження колишньої антан- ти з перших часів світової війни, в СССР це питання цілком неактуальне. Чому — це вже інше питання, але в тамошніх газетних закор- донних відомостях є потроху про все, що діється у світі. Нема тільки відомостей про плян бльоку „західних імперіялістів" з Со- вітами. Москва ніби не бажає знайомити з цим населення СССР. Після знаної промови Молотова тільки 7 червня московська „Прав- да" вмістила коротеньку статтю „Питання зовнішньої політики", яка торкалася балтій- ської справи.

І саме 8 червня на вище згаданих збо- рах Хрущов „коротко зупинився на питан- нях міжнародного становища". Може навіть це був єдиний випадок, бо ніякого іншого такого виступу денебудь у СССР не зареє- стрували шпальти совітської преси.

Але на жаль „Правда" не знайшла за мож- ливе (в українських газетах навіть і згадки про це не було) повідомити, про що саме го- ворив Хрущов, наводючи тільки дуже харак- теристичне оптимістичне закінчення його про- мови: „Під керуванням ЦК ВКП (б), під ке- руванням товариша Сталіна за нами буде пе- ремога! **Комунізм переможе!"**

Головну ж увагу збори присвятили пи- танню підготови до жнив і до хлібозаготі- вель. Хрущов заявив, що врожай цього року обіцює бути дуже добрим і висловив пев- ність, що пощастить його зібрати також до- бре.

Але, як відомо, у ґазетах крім репорта- жу про збори містяться кореспонденції з ріж- них місць.

Порівнання їх з оптимізмом Хрущова до- сить цікаве.

Наприклад — сумська область. У біло- пільському районі на двох машинотрактор- них стаціях з 39 комбайнів відремонтували тільки 18, з 64 молотарок — 19, з 16 двигу- нів — тільки 2. Та на жаль і ці відомості не- певні. Дізналися про них телефоном, а не пе- ревіркою на місці. По інших районах, якщо справа і краща, то напевне небагато краща. Сумська область, як відомо, одна з буряко- сійних, але стан обробітки буряків, як каже кореспонденція, „загрозливий".

В одеській області швидким кроком на- ближаються жнива, а на багатьох машино- тракторних стаціях сотні комбайнів, молота- рок, живарок стоять ще розібрані на подві- рях, та в майстернях. Одеська фабрика „Чер- воний сиґнал" не виконує пляну ремонту моторів для комбайнів, яких не додала аж 100 штук, не додала 60 тисяч штифтів тощо. Одеська фабрика „Червоний профінтерн" не виконала замовлення поршнів для комбайнів. Склади фабрики завантажені ними, але нема паперу, щоб загорнути цю готову продукцію і їх не відправляють по адресах.

Буйний урожай цього року напевне ви- кличе масове вилягання колосся, отже треба пристосувати до комбайнів спеціяльні особ- ливі гребінці. Але досі ще не встановили остаточно системи цих гребінців, а не то, щоб розпочинати їх виробляти.

Чернигівщина в першу чергу повинна зі- брати сіно з 438 тисяч га лук. Але до цієї ро- боти досі не підготовилися. Небагато відре- монтовано покищо сінокосарок та кінних грабель.

Чернигівська контора постачання сіль- сько - господарського приладдя завезла до області тільки чверть запляновани х сіноко- сарок і кінних грабель, а решту плянує до- ставити аж у четвертому кварталі цього ро- ку. Дослівно!

Наявними сінозбиральними машинами можна скосити сіно ледви на 30 відсотках площі. В основному доведеться збирати йо- го по старому — **косою. Та нелегко дістати** на Чернигівщині звичайну косу, звичайний брусок, звичайну мантачку. Обласна спілка споживчої кооперації за пляном повинна бу- ла завезти 110 тисяч кіс, 75 тисяч брусків, 140 тисяч мантачок, а завезла 48 тисяч кіс, 20 тисяч брусків, 40 тисяч мантачок.

Такої доброї озимини та ярини, як цьо- го року, на Чернигівщині давно вже не памя- тають. Добрими перспективами на врожай керманичі чернигівського земельного відді- лу те можуть нахвалитися. Та тільки нема чим хвалитися, коли мова заходить про під- готову до збирання. Особливо загрозливий стан з ремонтом комбайнів. Їх відремонтува- ли тільки коло 60%.

Чому так? Ріжні причини по ріжних ма- шино-тракторних стаціях.

Наприклад директор ново-биківської ста- ції просто дуже занятий. У нього на першо- му пляні, правда, ремонт, але не тракторів, а власного легкого авта. Правда, нема для цього запасових частин, але є комбайни, і ви- нахідливий директор розпорядився розком- плектовувати комбайни та доставити деякі частини йому до хати. Ну, а щодо комбайнів, то покищо ніодного ще не підготовили.

У кобищанській машино-тракторній ста- ції на густо зарослому буряном подвірі чор- ніють зіржавлені детайлі комбайнів. Ремон- тувати треба 17 комбайнів, а відремонтували тільки один. У прилуцькій стації з 18 комбай- нів відремонтували 5, у монастирищенській з 8—2. У сталінській області ремонт тракторів провели коштом деталів комбайнів. По ма- шинотракторних стаціях сталінської, кірово- градської і дніпропетрівської областей бра- кує понад 400 комбайнерів. За відомостями наркомземсправ УССР потрібно навчити понад 4 000 осіб для обслуги комбайнів, але ніде ще не зорґанізували курсів для цього.

Обробіток цукрових буряків в областях кіровоградській, чернигівській, полтавській і одеській провадять зовсім незадовільно. У вінницькій області шкідники знищили вже чималу скількість га буряків.

Ніби даних для оптимізму мало.

Таксамо недобре стоїть справа з елева- торами та складами, вони зовсім не готові приймати збіжжя нового врожаю.

Здається, не дивлячися, що маємо дру- гий рік третьої сталінської пятирічки, не краще стоїть справа з продукцією і поза кол- госпами, на фабриках.

Дніпродзержинське, один з найбільших метальокомбінатів, СССР. Ще з далека поно- чі видно на небі понад цим містом тремтячу червону заграву. Палахкотять, важко дихаю- чи червоним жаром, дими й мартени. Коми- ни велетні окутані хмарою диму й пари...

Але ось на коксо-хемічній фабриці ком- бінату впродовж 4 місяців цього року звіль- нили з роботи 873 робітників, з них більше половини за гульню. Прийняли 665 робітни- ків. Гадали, що в травні буде краще, але за перших 10 днів з фабрики пішло 99 робітни- ків.

Велитні Запоріжсталі... Дим понад ними, виходячи блакитними, іржаво-червоними, чорними, рожевими клубками з гирла ріжно- манітних димарів, утворює дивну завісу понад містом...

Та керманичі Запоріжсталі не можуть со- бі дати ради з плинністю робітників, служ- бовців, інжинірів на комбінаті. Року 1938 прийняли на роботу 9.121 душ, а звільнили 7.675. Отже залишилося такби мовити ста- рих кадрів — 1.446. За три перші місяці року 1939 прийняли 2.489, а звільнили 3.898 душ. Виходить, що комбінат втратив усі свої „ста- рі" кадри.

Не можна сказати, щоб чимало аґреґа- тів, відділів і цехів не працювало гарячково, але ж кадри нові, непризвичаєні, неосвоєні. „Трудова дисципліна" шкутильгає... І далеко до виконання пляну.

Отже хоч і голосно заявили у Кремлі, що третя пятирічка — це „пятирічка сталі", але виконання того пляну у ділянці сталі на 90% вже вважається за великий успіх...

А вугілля?! На початку року ніби й ви- конували плян, а тепер Сталінвугілля не дає 90%, Ворошиловградвугілля ніяк не може підскочити понад 80%...

І залізниці давно вже й забули, коли ви- конували свій плян перевозок...

Деж ті підстави для оптимізму, для яки- хось перспектив?! Гл. Л.

Промова мін. Понятовського.

ПОЗНАНЬ, 22. 6. Міністр Понятовський виголосив вчора, підчас загальних зборів Великопольського Товариства Кулок Рільни- чих у Познані промову, в якій міністр торк- нувся в загальних нарисах цілости проблем великопольського хліборобства і перш усього підкреслив стан поготівля, в якому тепер на- ходиться польський нарід та про обовязки, які з того випливають та спочивають на хлі- боробстві. Від тяглости праці хлібороба зале- жить забезпека господарських підвалин дер- жави. Тепер село несе теж відповідальність за хід подій. Тому теж до села тепер ставить держава куди важніші вимоги.

Згорів дім діяча „Шляхти Загродової".

ТУРКА Н. СТР. В Бусовиську підпалив хтось у білий день дім Михайла Мартича-Явор- ського, відомого зі своєї діяльности у Звяз- ку Шляхти Загродової. Будинки Яворського згоріли до тла. Поліція веде в тій справі енерґійне слідство.

Ген. Франко виголосить промову.

ПРО ЕСПАНСЬКУ ЗАКОРДОННУ ПОЛІТИКУ.

МАДРИД, 22. 6. ПАТ. Ґен. Франко виїде небавом до Севіллі і там виголосить експозе на тему еспанської закордонної політики. Експозе ґен. Франка очікують уже від давна, від закінчення громадянської війни.

Англ. королівська пара в Льондоні.

ЛЬОНДОН, 22. 6. В год. 17.24 англійська королівська пара прибула до Льондону. В при- витанні взяли участь члени королівської ро- дин, уряд із премієром Чемберленом на чолі та дипльоматичний корпус. Король розмовляв кілька хвилин із членами дипльоматичного корпусу та з високим комісарем Канади в Льондоні. Відтак королівську пару ентузія- стично витали маси льондонців.

Нарада мін. Бонне

У ЗАКОРДОННИХ СПРАВАХ.

ПАРИЖ, 22. 6. ПАТ. Мін. Бонне прийняв сьогодні пополудні польського амбасадора Лу- касевича та предсідника комісії для закордон- них справ сенату Беранжера. Розмова мін. Бон- не з сен. Беранжером торкалася експозе, яке небавом мін. Бонне має виголосити перед се- натською комісією закордонних справ.

Німецька преса висуває

МЕНШИНЕВІ АРҐУМЕНТИ.

БЕРЛІН, ПАТ. Німецька преса, яка ви- черпала річеві арґументи у справі Ґданська намагаються прислонити саму справу Ґдан- ська і намагаються переконати читачів, що існують для Польщі важніші питання, нпр. меншиневі справи, або справа Полісся. „Національ Цайтунґ" — „Райніш Вестфа- ліше Цайтунґ" вказує Польщі, на їх думку, найвідповідніші напрямні польської експансії, яку слід скермувати в напрямі Полісся. Мен- шинині справи — це теж важна проблема в життї польської держави, бо поляків є, як пи- ше „Вестфаліше Цайтунґ, в Польщі аж... 55 відсотків.

Завтра підпишуть французько-турецьку умову.

ПРИЛУЧЕННЯ САНДЖАКУ АЛЕКСАНДРЕ- ТИ ДО ТУРЕЧЧИНИ.

ПАРИЖ, 22. 6. ПАТ. Завтра вполудне підпи- шуть у Парижі і в Анкарі французько-турець- кі договори. Години тих торжеств ще не ви- значено. Договір, що торкається прилучення Санджаку Александрети до Туреччини підпи- шуть в Анкарі. Умову про взаїмну турецько французьку допомогу підпишуть в Парижі. Незалежно від того французький амбасадор в Анкарі зложить турецькому урядові заяву від французького уряду із запевненням, що Фран- ція не вплине на зміну незалежности Сирії в користь третьої держави підчас тривання ман- дату.

Жіноча сторінка.

А що ж далі?

Ось і знову ферії. Для одних — це час відпочинку, безтурботности, радости. Для інших, головно для батьків — це час, коли вони мусять поміркувати над тим, що буде далі. Діти скінчили вселюдну школу, здали малу чи й головну матуру, і що тепер? Неодна материнська голова „сохне“ від журливих думок і турбот. Неодно серце стискається при думці, що хотілося б тій дитині дати кращий шматок хліба в руки, вимічити чогось, що забезпечило б краще, догідніше життя. І саме в сьогоднішні часи ці всі турботи особливим тягарем насідають на душу, бо сьогодні ще тяжче, ніж коли, вибрати для дітей таку школу, яка запевнила б дитині бодай таке-таке майбутнє. Сьогодні життя таке мінливе, що не тільки з року на рік, але з місяця на місяць важко передбачити, як світ перебудується і що при цій перебудові виявиться цінніше. Вже й не кажу про те, що можуть кожної хвилини зайти й такі події, що науку треба буде перервати, або йтиме вона в ненормальних зовсім умовинах, при яких найкраще буде, коли дитина якнайскоріше зможе усамостійнитись і дістати якийсь відповідний фах у руки.

Що ж треба брати під увагу, коли підбираємо дальшу школу чи фах для дітей чи молоді?

Перша річ — це здібність і нахили дитини. Мусимо тут оглядатись не на те, чим ми хотіли би, щоб дитина була, але на те, що їй більш відповідає і вміру здібности та вміру зацікавлень і по вдачі. Не можна примушувати дитину студіювати — скажім — медицину, коли хтось має відразу до ран, крови, смерти. Не можна домагатися від дитини, щоб ішла на такі студії, які вимагають багато ріжних математичних розчислень, коли з математикою в попередній школі були труднощі, не можна, щоб хтось ішов на технічні студії, коли з кресленням маємо великі труднощі. Тут розумні батьки мусять виректись мрії про улюблені ними фахи, що вони може вже при народинах вибрали для своєї доні чи сина. Тут мусить вирішати холодний розум, а не почування і мрії. А найкраще в цій справі буде звернутися до фахових людей, що не керуються тільки почуттями і мріями, але розбирають справу по фаховому на підставі психотехнічних дослідів над кандидатом. Ці досліди виявлять здібність і нахили дитини та скерують її на відповідний для неї шлях. Маємо у Львові при Головній Управі Рідної Школи свою порадню (вул. Оборони Львова ч. 12.) — отже й слід дбайливим батькам до неї з тими своїми сумнівами і клопотами звернутися.

Тут дістанемо також інформації і про попит на ті чи інші фахи. Бо те, чи дана галузь не перетяжена вже відповідними силами, мусить теж мати рішальне значіння при вирішенню, куди скерувати дитину. Можемо вибрати найвідповідніший здібности і замилуванню фах, але переповнення в тій ділянці фахових сил не забезпечить зовсім дитині майбутнього. В наших умовинах саме це дуже важне, бо ми любимо страшенне наслідувати когось іншого і оглядаючись на те, що хтось з родини чи сусідів студіював саме ту ділянку і має може навіть і дуже поплатну та вигідну працю і становище, намагаємось дати і нашій дитині той фах, забуваючи, що саме в тій ділянці сьогодні може бути вже переповнення і мрії про добру працю для нашого кандидата вже безпідставні. Чомусь у нас тут є деяка однобічність і бачимо безліч молоді, що покінчила нпр. торговельні студії і не має праці. Може це пояснюється тим, що маємо мало своїх фахових шкіл, а може й саме тим гоном до наслідування.

Треба тут брати під увагу, ще й те, чи дозволять нам наші матеріяльні обставини на те, щоб дитина не тільки почала, але й докінчила початі студії. Тут дуже часто вирішується ту справу так, що дитину посилають до тої чи іншої середньої школи тільки тому, що вона є в місці нашого осідку — отже дешевше буде дитину в школі перетримати. При сучасній ліцеальній системі — це велика хиба. Але при переході до вищих шкіл це вже цілий клопіт. Отже цю справу треба дуже докладно і з усіх сторін обміркувати. Ось чому маємо також іще й переповнення в однім фаху. Щоб обійти і цю трудність, мусимо зважити на час тривання науки та на існування при тих чи інших школах інтернатів та інших полекш.

З того приводу не для всіх батьків і дітей прихід цьогорічних ферій радісний, але коли вони поставляться до всіх тих справ уважно і докладно собі раз на все спільними силами обміркують та розрахують, то й вони дивитимуться в майбутнє з легким серцем та набиратимуть сил на те, щоб здійснити свої постанови.

Х. К.

Вмієте одягатися?

Багато з нас стоїть нераз перед виставовою шибою жіночої конфекції і думає собі „Якби то я мала досить грошей, як гарно я могла би одягнутися!“ А це-ж не гроші, чи пак не багато грошей рішає про ґустовний одяг. Добре дібрані речі та пляново докуплені додатки, мало красок, але добрі крої значать нераз багато більше, ніж шафа переповнена одягами таких ріжних матеріялів і красок, що індивідуальність в них зовсім ґубиться.

Найголовніше, щоб ви освідомили собі зовсім ясно, на яку ціль призначуєте нову суконку. Менше красок, але добра кравчиня навіть при зовсім малій кількости одягів, таких, що їх можна носити всюди, значить багато більше ніж багато, але в практиці непридатних нам суконь. Француженки, відомі зі своєї елеґанції, носять переважно лише чорну краску, зяснену білими окрасами.

Добре вшита суконка не підпадає моді і на ній не написано, коли вшита.

Дрібнички не рішають. Дрібничкам приписують жінки нераз далеко більшу вагу ніж їм справді належиться. Навіть гарний костюм легко знесути поганими накопиченими додатками. Ви певно нераз самі у трамваю обсервуєте пані, що сидять напроти Вас і думаєте: „Якби ця пані не мала десять браслет і тих важких золотих ковтків, якби ця молода панна не псувала свого молодечого вигляду вуалькою з чорними цятками і дешевою біжутерією, якби ця старша пані не мала таких мештів, що кидаються в очі, то певно вони зискали би на елеґанції“. Тому також мужчини, що носять стандаризований і простий одяг, де лише крій і матерія рішають, часто багато краще одягнені, як їх жінки. Замилування до таних прикрас зраджує нам легкодушну вдачу власнички. Елеґантність і ясна простота майже тотожні. Спеціяльно працівні жінки, що нераз мусять в одній суконці перебути і цілий день, повинні вибирати одяг зближений до мужеського. Це не значить, що вони мають зараз бути якимись „хлопчицями“. Ні! Спробуйте зробити собі з мужеського матеріялу костюм. До нього часто можете вдягнути іншу блюзку і будете завжди виглядати елеґантно.

Будьте стрункою не худою. Одяг починається від білизни і тут треба, щоб жінки освідомили собі доцільність добре скроєного підвязкового пояса, що заступає давню шнурівку. Він мусить бути вшитий на міру і з доброго матеріялу. Раз на якийсь час виплачується інвестувати якусь суму на пояс, що дійсно добре лежить. Без нього шкода вимагати від кравчині, щоб суконка добре лежала. Дієта і лікування для відтовщення часто не можуть дати бажаного вислідy. Розумно ведений спорт при відповідній відживі у висліді дає далеко більше. Худі жінки зі зморщками на лиці від постійного голодування вже не в моді. І повніша жінка може бути приваблива і гарна, коли вміє добре одягнутися. Плекаємо індивідуальности, не стандаризовані голівудські, хлопячо стрункі, типи. Панчохи і черевики дуже важний додаток елеґанції. Рукавиці і черевики повинні мати однакову краску, вони ніколи не можуть надто впадати в очі, але мусять бути завжди доброї якости. Сорокаті черевики і дуже парадні рукавички при спортовому одязі завжди трохи смішні.

Увага на льочки. Довге, вільно пущене волосся і непослушні льочки відповідають лише наївно молодечому личку. Пані носить просту індивідуальну зачіску, яку змінює лише на якусь академію чи взагалі на вечір. Зачіска мусить годитися з цілістю. Тому добре порадитися раз на все з добрим мистцем зачісок, який вибере вам зачіску найбільше для вас підхожу. Ту зачіску, яка мусить бути така проста, щоб ви самі могли щодня порядно зачесатися, носите без зміни. Передовсім волосся мусить бути завжди в порядку. Причесатися за кожним разом, як скинете капелюх, необхідне. Чесатися раз-у-раз коло столу й укладати льочки над чолом більш як несмачне. Капелюх — продовження зачіски. Мусить відповідати лінії суконки і тому нині рисують моделі суконок разом з капелюхом.

Ефектовність то не краса! Уста вимальовані в серце, відкрашене волосся, вуалька і чорний плащ на фільмовій зірці — все те є гарне і симпатичне. Але у трамваю чи автобусі? Американки грішать нераз проти доброго смаку, бо звертають більшу увагу на ефектовність одягу, як на елеґанцію, яка ніколи не впадає в очі. Дешева краса над якою кожний мало інтеліґентний стане з відкритим ротом, невідповідна для жінки, що хоче бути порядно одягнена.

Елеґанція — це до деякої міри мистецтво і відріжняється від ефектовности тим, що має душу, підкреслює вираз обличчя та не є влізлива. Одяг має лише підкреслювати індивідуальність, не закривати її.

Дарка.

—o—

Трохи косметики.

ВЕСНЯНКИ.

Як ви маєте до них нахил, то вони вже в цьому часі осіли на вашому носі, під очима, на чолі і роблять вам чимало клопоту. Часом ви може й помиляєтеся, коли думаєте, що вам з ними не до лиця, бо саме вони надають нераз привабливої пікантерії деяким личкам, але це залежить від вашого самопочуття і переконання.

Найкраще не допускати до веснянок, зарадити їх появі, а потім їх надто сильному стемнінню. Це вимагатиме часом від вас досить значних жертв, але нераз для краси треба їх зробити. Не можна виставляти обличчя на занадто яскраве сонце — це перша умовина, а вже в ніякому разі без охоронного крему та пудру. Тут доведеться відмовитися і від капелюшків без, чи з малими крисами, але носити лише капелюхи з широкими крисами. Треба буде обмежити й перебування на пляжі і спорти, що вимагають соняшних просторів, прогульки тощо.

Але можете також і позбутися їх тоді, коли вони вже зявляться на вашому обличчі. Найпримітивніший і найлегчий засіб — це скибки цитрини, які треба накласти на місця, де виступило багато веснянок. Треба кружальця цитрини привязати злегка якоюсь шматиною, щоб вони не зсувалися і так лишити їх щонайменш чверть години. Як потім шкіра буде трохи подразнена, то найкраще її присипати спорошкованим крохмалем.

Можна підготовити собі й таку мішанину, з якої маску треба накладати на обличчя щоденно або що другий день. Це дуже успішне. Змішати два ґрами амоніяку з двома грамами окисненої води і спорошкованого крохмалю так, щоб зробилося тісто ґустоти крему. Таку маску тримати якої чверть години на обличчі.

Ось кілька способів, якими можна боротися з веснянками. Але не бійтеся після одного спробувати іншого. Шкірі це не зашкодить, навпаки вона любить зміни. Самі переконаєтесь, який спосіб боротьби з веснянками для вас найвідповідніший.

Треба памятати ще одне: майже завжди веснянки зявляються на сухих шкірах, тому треба завжди давати обличчю доброго крему. Як шкіра має нахил до веснянок, то ще поки вони зявляться, мастіть обличчя на ніч добрим кремом, але таким, що не перешкоджуватиме віддихати шкірі. Рано, вмившись і добре витерши обличчя, намастіть його знову злегка тим самим кремом і потримайте так яких двадцять хвилин, потім злегка витріть ваткою чи чистою шматинкою.

Всі подані тут приписи допоможуть тим, що веснянки зблїднуть чи може й зовсім зникнуть, але для тих веснянок, що затримуються на обличчю цілий рік, вони мало поможуть. Тут лише „злущення“ може бути радикальним засобом на довший час. Але воно вимагає дуже дбайливого догляду шкіри, щонайменше місяць, та фахівця у виконанню.

Можливе, що веснянки зникнуть лише на короткий час і потім знову заявляться, бо ж їх поява залежить від роду шкіри та й загальних прикмет організму. Тоді треба повторювати всі засоби знову. На всякий випадок перед тим, як починати боротьбу з веснянками, перестудіюйте ваше обличчя і переконайтеся, чи ці веснянки не надають вам спеціяльного чару.

Прем. Телекі далі обіцює „автономію" Карпатській Україні.

БУДАПЕШТ, 22. 6. Політичні кола запевняють, що влада в „Угорській Руси" переходить з днем 22. ц. м. з рук війська до цивільної влади. На засіданні мадярського парляменту промовляв у середу 21. ц. м. прем. Телекі, який хвалив населення „Угорської Руси" за його вірність короні св. Стефана і запевняв, що уряд дбатиме про культурний та господарський розвиток тамошнього населення. Одним із найближчих проектів, що їх розгляне мадярський парлямент — запевняв далі прем. Телекі — буде законопроект про автономію „Угорської Руси". Одночасно парлямент розгляне законопроект, на основі якого відбудуться вибори до мадярського парляменту в „Угорській Руси" найдалі до 30. червня 1940. р.

Поворот англійської королівської пари до Льондону.

ЛЬОНДОН. 22. VI. ПАТ. Англія підготовляється до святочного привитання англійської королівської пари з нагоди її повороту з Америки. В четвер вечором англійська королівська пара вертається до Льондону по 6-тижневій відсутности в Англії. Засідання парляменту відложили на дві години, щоб члени парляменту разом з урядом могли взяти участь у святочному привитанні короля.

НОВИНКИ

СУБОТА

24 ЧЕРВЕНЬ

Ст. ст. 11. червня 1939.
Вартоломея, Марта.
Лат. Івана Хрестителя.
Сонце: схід — 3.15, захід — 19.37.
Місяць: схід — 12.37, захід — 0.00.
Перша чверть у год. 3.35.

Завтра: 25. червня. Неділя.
Ст. т. 12 червня 1939.
4. Неділя по Сош., Онуфрія.
Лат. 4. Нед по Зел. Св., Просп.
Сонце: схід — 3.15, захід — 19.[illegible]
Місяць: схід — 13.50, захід — 0.01

—о—

— **ВП. Передплатників „Діла" у Словаччині** повідомляємо, що наша Адміністрація має власне конто Поштової Каси ч. 4128 у Братиславі в Банку Чехословацьких Легій, Філія у Братиславі, та що передплату за наш часопис можна складати на це конто на блянкетах, які можна дістати у кожному поштовому уряді. Адреса: Banka Ceskoslovenskych Legii, Filialka v Bratislave Nr. 4128. 7—3

— **Передплатникам у Чехії та Моравії** пригадуємо число нашого конта 2.150 та фірму: Banka Ceskoslovenskych Legii, Praha, куди треба висилати передплату теж блянкетами, які продають усі поштові уряди. 7—3

— **Новий том бібліотеки „Діла"** повість „Ідеалістка" т. II Шарльоти Бронте, висилаємо сьогодні нашим точним Передплатникам як премію за травень. Рекламації признаємо тільки до 14 днів і то через пошту. — **Адміністрація.**

— **Реколекції для духовенства відбудуться.** Заповіджені, хоч потім відкликані, реколекції для духовенства, що їх улаштовує Т-во св. Андрея в будинку Духовної Академії, відбудуться у первісно означеному часі, тобто від 26—30. червня ц. р. Початок у понеділок вечором, кінець у пятницю. Кінцеву науку виголосить Високопреосвященний Митрополит — Ювілят. Кошти утримання звичайні. Зі собою треба взяти постіль. Раніше зголошуватись у Т-ві Св. Андрея, Львів, Тереси 38. 1206 1—2

— **III-ий і IV-ий Річні Пописи** елевів Вищого Музичного Інституту ім. М. Лисенка у Львові клас фортепіяну, скрипки, віольончелі, сольоспіву, камерної, дириґентської і хорової кляси, відбудуться в пятницю 23. VI. (середні роки) і в суботу 24. VI. (вищі роки), обі рази в годині 18-ій (6. ввечір) у малій салі Муз. Т-ва. Вступ за програмкою. 1—2

— **За товарові звороти** в галянтерійній кооперативі „Базар", Львів, Руська 3 дістанете прекрасні сорочки зі заграничних матеріялів готові і на міру в дуже вибагливім викінченню. 1209 1—2

— **Українське фризієрське заведення Евгена Чучмана** у Львові, вул. Супінського 12 виконує всі праці з ділянки мужеського і жіночого фризієрства по найнижчих цінах. 1233 —5

— **Вийшли на волю.** З арешту окружного суду у Чорткові вийшов на волю в понеділок 19. ц. м. Роман Скоморівський, власник книгарні в Заліщиках, і Павло Скалецький, урядовець „Української Каси" в Заліщиках, яких по переведеній ревізії з неґативним вислідом поліція в Заліщиках арештувала ще дня 23. березня ц. р. під замітом приналежности до ОУН. Слідство тривало майже 3 місяці. — З арештів в Золочеві вийшло на волю теж у понеділок 19. ц. м. пятьох молодих українців: 1) Падковський Володимир, 2) Оленчак Теодор, 3) Почапський Ярослав, 4) Новаківський і 5) Пригода. Арештовані сиділи три місяці під замітом протидержавної діяльности.

— **Арештування у Збаражчині.** На терені збаражського повіту у громадах: Березовиця Мала, Лубянки Вижні, Ободівка, Шили, Кобиля, Іванчани, Добромірка, Гущанка, Черниховці, Курники Іванчанські, Збараж перевела поліція численні арештування української молоді. Арештованих коло 100 осіб перевезла поліція до арештів у Тернополі. — Деяких арештованих по переслуханні звільнили, проти інших ведуть слідство. — Причини цих арештувань покищо невідомі.

— **Заступник цукроварні „Поділля" повинен знати українську мову.** В цукроварні „Поділля" в Березовиці Великій, в якій — як відомо — мають свої уділи також українські хліборобн, звільнено недавно без 14-денного виповідження одного з нечисленних українських працівників. В імені звільненого вніс д-р Дмитро Ладика позов проти цукроварні за заплату йому винагороди за 14 днів — очевидно в українській мові. Цукроварня позов приймила і передала справу адвок. Нендзовському, який на першій розправі зажадав, щоби на будуче всі письма в цій справі до суду були писані по польськи. Здається, що цукроварня, побудована також на уділах українських хліборобів, повинна мати в таких справах, заступника, який розумів би українську мову!

— **„Півкольонії" та читальні ТШЛ.** У Тернополі відбувся зїзд голов повітових управ „звйонзку шляхти заґродовой" з тернопільського воєвідства під проводом начальника Миколи Терлецького. На зїзді обговорили організаційні справи та справу організації літніх „півкольоній" для дітей членів „звйонзку". До цих „півкольоній" прийматимуть діти від 10 до 16 р. життя зовсім безплатно. „Півкольонії" відкриють в кількох місцевостях. У селах: Цвітовій, Ріпинцях і Беремянах пов. Бучач ТШЛ. заснували польські читальні.

— **Вуглевий басейн на шляху Сокаль—Задвіря—Галич.** В околиці Львова веде ґеольоґічні досліди наукова експедиція під проводом проф. Самсоновича з львівського університету. Наукова експедиція відкрила поклади вугля на шляху Сокаль—Задвіря—Галич, що лежить майже під верхом. Здогадуються, що верстви вугля є теж на захід від цієї лінії, але доволі глибоко. Тому в багатьох місцевостях переводять тепер пробні верчення. Польська преса пише, що вже виготовили пляни використання відкритих покладів вугля та будови залізних гут.

— **Нафтові терени в Калущині.** Від довшого часу наукова експедиція вела розшуки за нафтовими джерелами в калуському повіті. Підчас пробних верчень відкрили на терені села Слобода Небилівська, пов. Калуш багату нафтову жилу у глибині 760 м. Відкрита ропа є високої якости т. зв. „бензинівка", яку добувають у копальнях коло Битькова.

— **Хто виграв на льотерії.** В нинішнім тягненні Держ. Кляс. Льотерії впали такі виграні: 30.000 зол. на ч. 116173, 10.000 зол. на ч. 34597, 5.000 зол. на ч. 63245, 2.000 зол. на ч. 86915 101378 129553, 1.000 зол. на ч. 42937 112997.

— **За комуністичну діяльність.** Перед апеляційним судом у Львові відбулася в середу 21. ц. м. розправа проти Бера Сахера Кернера з Любачівщини і 8-ох товаришів, яких трибунал окружного суду засудив на кару вязниці до 4-ох років. Апеляційний суд зменшив засудженим кару на один рік і тому деякі з них вийдуть вже незадовго на волю.

— **Відгомін 1-листопадових подій у Львові.** В середу 21. ц. м. відповідала перед суддею окружного суду Майковським у Львові 17-літня Анна Кохман зі Львова, яка — як каже акт обвинувачення — брала участь у демонстраційному поході зпід церкви св. Юра дня 1. листопада ц. р. Крім того підсудна мала викрикати слова „ганьб ляхам". Поліційні свідки, яких зізнання відчитано на розправі, обтяжили її. Св. Яніна Палькевич, сусідка підсудної, зізнала, що зайшла припадково на подвіря катедрального храму св. Юра і стрінула там Анну Кохман, з якою ждала на подвірю так довго, доки поліція розгнала учасників. Суддя засудив підсудну на приміщення в поправному заведенні з тим, що виконання кари припинив їй на 2 роки. Підсудну боронив адв. д-р С. Шевчук.

— **Процес проти студентів за фальшиві зізнання.** Перед окружним судом у Львові відповідав у середу 21. ц. м. студент політехніки Болеслав Кроковський і студент А. Ґодовський у звязку з нападом на похід робітників 1. травня 1938 р. перед політехнікою у Львові. Прокуратор притягнув до відповідальности студента Кроковського за те, що намовляв свого товариша Ґодовського до фальшивих зізнань у слідстві, а саме будьто би студ. Кроковський був підчас згаданих авантюр разом з ним в його рідні. Одначе інші свідки обтяжили студ. Кроковського і тому зізнаннями студ. Ґодовського зацікавилась прокуратура та зладила проти обох акт обвинувачення за фальшиві зізнання і за намову до них. Суд відложив розправу, щоб завізвати нових свідків.

— **За що сидить син професора університету.** Поліція відставила трьох польських студентів арештованих минулого понеділка підчас ревізії у II. домі польських техніків у Львові, а саме Леслава Новака, провідника вшехпольської молоді в політехніці, Станислава Чесіховського та Станислава Комендовського до вязниці у Бриґідках, де від кількох тижнів — як пише польська преса — перебуває вже у звязку зі слідством у справі вбивства студента жида Маркса, студент політехніки, син Ляндесберґа один студент політехніки, син професора університету.

— **Застрілив помилково свого товарища і намагався скінчити самогубством.** В середу вечером вибралися чотири мешканці зі села Зубри коло Львова до сусіднього села Козельники красти трускавки з чужих городів. Бронислав Кульчицький та Йосиф Полудняк залізли за трускавками до городу проф. Бриньского зі Львова, а Пешхавка Станислав і Семп Войтіх до сусіднього городу Фридриха Ербари, де преспокійно почали зривати чужі трускавки до своїх кошиків. Тимчасом надїхав зі Львова проф. Бриньский самоходом і сполошив злодіїв зі свого городу

Що писало „Діло" 50 років тому.

Понеділок, 24. червня 1889.

„НАША СПРАВА ДОБРА І СВЯТА".

„Руський Центральний Виборчий Комітет" так закінчив свою відозву до виборців у справі виборів до сойму:

„Виборці! Не добираємо шумних слів, щоб вас загріти до недалеких виборів. Ви розумієте, що тут іде про ваш інтерес та про інтерес руського народу. За чужим не посягаємо, але за свої права кріпко постоїмо!

„Наша справа добра і свята. Нашому ділу благословить сам Бог, бо наше діло не хоче нікому кривди, хоче всім рівного права і рівного добра.

„З Богом руські виборці на добре діло, на гаразд руському народові і на його славу!"

ПАННА ЕВГЕНІЯ ЯРОШИНСЬКА,

наша відома письменниця дістала від царсько-російського ґеоґрафічного товариства у Петербурзі срібну медалю в нагороду за збірку буковинських руських народніх пісень.

АВДИФОН.

В Харкові відбувалися на засіданні тамошнього університетського сенату проби з акустичним приладом, який винайшов недавно студент харківського університету Лев Скляр. При помочі цього приладу не тільки люди, що мають слабий слух, чують знаменито, але і глухонімі чують докладно тони музики, бо нпр. ходили до такту при маршовій музиці. Авдифон складається з пояса, який чоловік вбирає на себе. В поясі є два електричні елементи і від пояса ідуть дві стяжки закінчені малими мікрофонами, що їх вкладається до вуха. Бляшка мікрофону закриває ціле вухо і дрожить під напором воздушних хвиль. Цей прилад можна носити під одягом. Авдифон вислали до оцінки відомому авдіятрові д-рові Арнольдові, директорові інституту глухонімих у Берліні.

Одночасно почали втікати їхні спільники зі сусіднього города. Злодій Кульчицький міркував, що його здоганяє проф. Бринський і тому віддвернувся та вистрілив двічі з револьвера. Від куль згинув саме його товариш Пешхавка, який біг за Кульчицьким. Коли Кульчицький довідався про вбивство свого товариша вернувся до хати і вистрілом з револьвера в голову намагався скінчити самогубством. У важкому стані відвезли його до шпиталю до Львова.

— **Львівська хроніка.** Біля кіна „Світ" при вулиці Токажевського невідомий злодій витягнув з кишені емеритованому урядовцеві з Тернополя Ф. Гнєвчинському годинник „Омега", вартости 60 зол. — Другий подібний випадок трапився у трамваю ч. 3, де невідомий злодій витягнув з кишені Й. Бодека портфель з готівкою 20 зол. і військову книжечку. — Марія Григлевич повідомила поліцію, що з її помешкання при вул. Ясінського вийшов на днях з хати її 13-літній син Йосип і дотепер не вернувся до дому. — При вул. Новоїї Різні самохід наїхав на 12-літнього Станислава Зепала, який важко потовкся. Хлопця відвезли до шпиталю. — Поліція арештувала повію Романовську, яка вкрала принагідному приятелеві на Гетьманських Валах револьвер марки ФН., вартости 75 зол. і 25 зол. готівкою. Поліція відобрала від арештованої револьвер і 8.30 зол. — На коридорі міського уряду VI. дільниці невідома мати підкинула одномісячного хлопчика, яким заопікувався міський уряд.

— **Дві родинні трагедії.** На тлі сварок за маєток часто доходило до бійки в хаті Софії Ковальської в Затоці пов. Городок, яка мешкала з двома доньками і двома зятями: Романом Фогельгезангом і Рудольфом Кшисем. Два роки тому Р. Фогельгезанг убив восени свого тестя підчас сварки і за це окружний суд у Львові засудив його на кару 5 років вязниці, але апеляційний суд зменшив йому кару до 2-ох років і засуджений вийшов на волю. В середу 21-го ц. м. вполудне дійшло до сварки і бійки, підчас якої Р. Фоельгезанг кинувся з бритвою на свою тещу і на жінку Кшися. В обороні нападених станув Р. Кшись, який застрілив Фогельгезанга та його жінку Катерину. Кшися арештувала поліція. На полях Бурканова пов. Теребовля 43-літній А. Стеців убив ножем сестру своєї жінки Михайлину на очах двох її сестер. Причина вбивства невідома.

— **Самогубство поліціянта.** В селі Дзялошин, пов. Велюнь скінчив самогубством поліціянт Константин Марковський, який стрілив собі в голову. На відгомін стрілів прибігли йому на рятунок, але знайшли раненого вже в агонії. Причиною самогубства родинні непорозуміння.

— **Краєва хроніка.** В Магерові скінчив самогубством 44-літній Франц Бартосік з Білої, який повісився на брамі торговиці. Причиною самогубства погані матеріяльні умовини. — Станислав Зайховський, ученик VII. кл. народн. школи в Корчина пов. Ряшів хотів похвалитися перед товаришами своєю зручністю і тому виліз на стовп з електричними проводами, де його поразив електричний струм і він помер. — У Білоберегах пов. Ланьцут затонув підчас купелі у Вислоці 16-літній ученик IV. кл. гімназійної І. Стафій. На рятунок побіг йому 14-літній Н. Чирик, який мусів боротись не лише з хвилями, але також з потапаючим, який тягнув його до води. На крик хлопців надбігли люди, але не могли вже врятувати нещасливого ученика.

— **Град і громи сіють спустошення.** Над стрийським і рогатинським повітом перейшла нагальна буря зі зливним дощем і градом величини волоського оріха. В селах: Уїзд, Помоньче, Лучинці та Юнашків, пов. Рогатин град знищив 50% засівів. У стрийському повіті убив грім 15-літню Марію Іваничів, яка пасла худобу. Крім того велитенське знищення заподіяв град на поля:: у Тісній, пов. Лісько, де всі засіви і збіжжя знищені. Підчас бурі з дощем і градом над селом Загробеля, пов. Тернопіль грім убив 19-літнього пастуха Володислава Кусого. — В лісі в Куропатниках, пов. Бережани знайшли тіло гаєвого Миколи Борака, якого — як виявилось — теж убив грім.

— **За зневагу польського народу.** Перед окружним судом у Лодзі відповідали два німці, польські громадяни, за зневагу польського народу. По розправі суд засудив 54-літнього коваля Вільгельма Арндта на 2 місяці вязниці, 38-літнього власника млина Рудольфа Кравзе на 8 місяців вязниці. В середу 21. ц. м. відбулася перед окружним судом у Львові розправа за зневагу польського народу проти Клеменса Кольгефера з Авсіґ, директора фірми Черський та Якимович у Львові і власника фабрики в Радомську. Суд відложив розправу, щоб покликати нових свідків.

— **Англійська позичка для Польщі.** З Льондону повідомляють, що англійський уряд розглянув на свому засіданні в середу 21-го ц. м. справу позички для Польщі. „Ню Кронікл" пише, що уряд висловив засадничо свою згоду на умовини позички для Польщі, але розмови з фінансовою місією Польщі протягнуться ще тиждень, бо треба вияснити ще деякі справи. В інтересі Польщі та Англії — пише згаданий щоденник — щоб ця квота не була надто низька. Ключеве значіння, що його займає Польща в нинішньому положенні, повинно довести до того, щоб Польща була добре озброєна і сповняла своє завдання.

— **Детективи на французьких кораблях.** „Парі Суар" повідомляє, що на кораблях французького ґенерального трансатлянтійського т-ва, до якого належить між іншим найшвидший і найбільший французький корабель „Норманді", будуть детективи, які берегтимуть їх перед саботажними актами. На кожнім кораблі згаданого т-ва буде бодай один здібний детектив. У нюйорській пристані стоїть тепер французький корабель „Ісль де Франс", якого береже кільканацять американських детективів. Надзвичайні засоби обережности видали тому, щоб ударемнити всякі спроби саботажів на французьких кораблях. Управа згаданого корабельного т-ва заявляє, що нові заходи обережности видали згідно з новим реґуляміном, і вони не мають ніякого звязку з якиминебудь новими погрозами у справі саботажів.

— **Процес за „гайль Гітлер".** Перед судом у Едмонтоні відбулася розправа проти німця Остермана, який підчас переїзду королівської пари крикнув кілька рази „гайль Гітлер". Цей оклик обурив публику і тому Остермана арештували. Суддя засудив його на 30 днів вязниці мотивуючи тим, що оклик „гайль Гітлер" міг довести до поважних заворушень.

— **Постійна летунська комунікація понад Атлянтик.** Американський літак „Етлентік Кліпер" вилетів в четвер 22. ц. м. в год. 10.15 перед полуднем у напрямі на Лісабону до Злучених Держав. Тому що атмосферичні умовини дуже погані літаком відлетіло 8 журналістів, замість 15. Літак забрав 20 осіб, в тому 12 осіб залоги, 398 кґ. багажу і 100 кґ. поштових посилок.

— **Пожежа китайської дільниці в Ню Йорку.** В китайській дільниці в Ню Йорку вибухла пожежа і знищила кільканацять домів. Згідно з дотеперішніми вістками підчас пожежі згинуло 7 осіб, 25 було ранених. Покищо невідомі ще подробиці про розміри катастрофальної пожежі та її причини.



У ПЕРШІ РОКОВИНИ СМЕРТИ
БЛ. П.
Мирона Тарнавського
б. генерала і начального вожда УГА, найстаршого члена, відбудеться
Поминальне Богослуження і Панахида
в четвер 29. червня ц. р. в год. 7.30 рано в архикатедральному храмі св. Юра, на яке запрошує
Т-во „Молода Громада".

Відозви й комунікати.

КОМУНІКАТ ГОЛОВНОГО ВИДІЛУ Т-ВА „ПРОСВІТА" У ЛЬВОВІ.

Головний Виділ Т-ва „Просвіта" у Львові подає до відома своїх Філій, Читалень та Членів, що Львівське Городське Староство рескриптом з дня 17. VI. 1939 р. не прийняло до відома вибору Головного Виділу, переведеного на Загальнім Зборі Т-ва дня 8. червня ц. р. покликуючися на те, що при виборі не збережено деяких постанов статуту. Одночасно наказано перевести поновний вибір провідних органів Т-ва. З огляду на повище зарядження Городського Староства, провід Т-ва перебрав дотеперішній Головний Виділ з метою скликати у можливо найкоротшому часі Надзвичайний Загальний Збір Т-ва. Речинець і порядок нарад того Збору подамо своєчасно згідно з вимогами статуту до відома Філій, Читалень та Членів „Просвіти".

Головний Виділ Т-ва „Просвіта".

—o—

Спорт.

УКРАЇНА — ЧОРНІ.

В неділю 25. ц. м. пополудні відбудеться на грищі Погоні подвійна спортова імпреза: в год. 16.30 товариські змагання порізнаних: Україна — Чорні, в год. 17.30 останні фінальні змагання України за першенство юніорів коп. мяча Україна — Чорні. Ця стріча матиме вирішне значіння, бо переможець стає мистцем юніорів Львова.

Обі дружини грають добре технічно і фер. На неодних дотеперішніх змаганнях юніорів бачили ми моменти, потягнення і взагалі гарнішу гру, як на деяких стрічах дружин Окр. Ліґи.

Віримо, що наші наймолодші змагуни не розчарують і гарною грою та перемогою докажуть своїм старшим товаришам з І. дружини, що при амбітній праці не важко здобути першенство. Вступи від 30 до 80 сот.

ЗОРЯ — ҐРАФІКА.

В неділю 25. червня ц. р. в годині 9-ій рано відбудуться рішальні змагання за віцемистецтво Б-кляси між нашою реміснечою дружиною **Зоря** і дружиною **Ґрафіка.** Прихильники нашої ремісничої дружини сподіються, що змагуни подбають, щоб добути цим разом віцемистецтво Б-кляси.

СТЕП — ҐОЛЬ.

Змагання цих дружин за мист. Б-кляси відбудуться в неділю 25. ц. м. на грищі „Світезі". Початок в год. 8.30 рано, Доїзд на грище трамваєм ч. 9. Ціни вступу найнижчі.

СКОЦЕНЬ І ТУРКО В РЕПРЕЗЕНТАЦІЇ ЛЬВОВА.

Спортовий капітан Львова п. Кухар визначив після сьогоднішніх тренінгових змагань репрезентаційну дружину Львова на змагання за чашу президента Мосьціцького у Станиславові. Напад устійнив п. Кухар дефінітивно в такому складі: Майовський, **Турко,** Матіяс II, **Скоцень** II, Казьмірович.

БОКС.

В середу 21. ц. м. відбулися тренінгові боксерські змагання. До змагань стануло 14 боксерів 7 ваг. Поодинокі висліди такі:

Вага когута: Троян переміг на пункти Дзінка.

Вага перо: Косоріс по гарній боротьбі зремісував з Конопадою II.

Легка вага: Олійкевич виграв на пункти з Горбачем.

Півсередня вага: Сулима виграв на пункти з Мельником. „Вуйко" переміг у першій рунді Підгірного к-о.

Тому що було дві півсередні ваги, відбулася ще одна стріча між Сулимою та „Вуйком", в котрій переміг Сулима по гарній боротьбі на пункти.

Середня вага: Загачевський переміг на пункти Конопаду І.

Важка вага: Захарко піддався в І. рунді Пласкачеві.

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція невідповідає

ТЕАТРИ.

Великий Театр.

Пятниця 23. 6. год. 20 Виступ Балету Парнеляя.

Субота 24. 6. год. 20 Виступ Балету Парнеляя.

Неділя 25. 6. год. 16. „Божевілля".

Неділя 25. 6. год. 20 „Суббретка".

Понеділок 26. 6. год. 18 „Пірат".

Вівторок 27. 6. год. 20 „Суббретка".

Театр Різнородностей.

Від пятниці до неділі застав нема.

Понеділок 26. 6. год. 20 „Страхи на лиха".

Вівторок 27. 6. год. 20 „Страхи на лиха".

Український Театр ім. І. Котляревського.

ЧОРТКІВ:

23. 6. Кирка з Льолею.

З Чорткова іде театр до Борщева, Заліщик і Городенки.

Український Народній Театр ім. М. Садовського.

ПЕРЕГІНСЬКО:

23. 6. Сорочинський ярмарок.

24. 6. Мати наймичка.

25. 6. За молдавський престіл.

26. 6. Вельможна пані Кочубеїха.

НАДВІРНА:

27. 6. Дай серцю волю.

28. 6. Сорочинський ярмарок.

29. 6. Невольник.

Український Хор Дм. Котка.

23. 6. Ворохта.

Українська Капеля кобзарів-бандуристів Степана Орача.

23. 6. Старе Село.

24. 6. Будьків.

25. 6. Бібрка.

26. 6. Ланн.

27. 6. Бакинці.

КІНА.

АМПІР: „Брехуя".

АПОЛЬО: „Тарзан" і „Зелена богиня".

АТЛЯНТИК: „Вязень ч. 4328".

БАЙКА: „Теодора робить карієру" і „Кід Галягад".

БАЛТИК: „Князь нені Шеней" і „Милий джентельмен".

ВАНДА: „Сліпий завулок" і „Кохана дівчина".

ГРАЖИНА: „Навернений грішник", „З пісьою крізь життя".

ЕВРОПА: „Дні щастя".

КАСИНО: „Поклонники панни Нансі".

КОПЕРНИК: „Серця вуличників".

МАРУСЕНЬКА: „Знахар" і „Проф. Вовзур".

МЕТРО: „Жовтий пірат" і „Герой наших часів".

МУЗА: „Всюди жінка" і „Бльонд небезпека".

МІРАЖ: „Банковий дім Ротшільд і Ска".

ПАКС: „Збунтована" й додатки.

ПАЛЯС: „Остання осторога".

РАЙ: „Його велика любов".

РІЯЛЬТО: „Галька".

РОКСІ: „Підозріння" і кольор. додатки.

СВІТ: „Спокуса" з Марл. Дітріх, „Королева джунглів".

СВЯТОВІД: „По великій війні", „Перла і серце".

СТИЛЕВЕ: „Невидна суперниця" в ролях.

ТОН: „Дівча з далекої півночі" і „Восьма жінка Синьобородого".

УТІХА: „Експрес на шляху Індіян".

ХИМЕРА: „Мр Дуз шаліє".

ФОТОПЛЯСТИКОН:
(пл. Марійська ч. 5)
„Альпейський рай"

ЛЬВІВСЬКЕ РАДІО.

ПЯТНИЦЯ, 23. ЧЕРВНЯ 1939.

7.00 Ран. денник, 7.15 Музика з пл., 7.35 Військ. орх., 8.15 Діяльог про оборону перед газами, 11.30 Авд. для новобранців, 12.03 Полуд. авд., 13.00 Попул. муз. з пл., 13.25 Авдиція для господинь, 14.10 Авдиція для молоді, 14.35 Господ. вістки, 14.45 Каюком по наших ріках і озерах, 15.00 Попул. музика з Вильна, 15.45 Господ. вістки, 16.00 Попол. денник, 16.10 Акт. гутірка, 16.20 Пісні, 16.45 Розмова з хорими, 17.00 Вістки з міста й пров., завтр. прогр., 17.10 Найкращі сонати, 18.00 Давня музика, 18.25 Концерт познан. катедр. хору, 19.00 Літер. нарис, 19.20 Хвилина бюра праці, 19.30 Орх. з солістами, **20.25 Хлібор. гутірка в україн. мові інж. М. Доберчака про годівлю кріликів,** 20.35 Льок. спорт. вістки, 20.40 Інформ. авдиція, 21.00 Словно-муз. авдиція, 22.00 Оригін. театр уяви: Образ, 22.37 Симф. псальмів, орх. з хором, 23.00 Ост. вістки, 23.0 Закінчення авдиції.

СУБОТА, 24. ЧЕРВНЯ 1939.

7.00 Ран. денник, 7.15 Музика з пл., 8.15 З мікроф. через Польщу, 12.03 Пол. авдиція, 13.00 Плити, 13.25 Обід. муз., орх. 13.00 Гутірка про Естонію, 14.20 Життя хлібороб. організацій, 14.35 Господ. вістки, 14.45 Театр уяви для молоді, 15.15 Попул. музика, 15.45 Господ. вістки, 16.00 Попол. денник, 16.10 Акт. гутірка, 16.20 Орган. Твори Баха, 16.50 Гутірка, 17.00 Вістки з міста й провінції, 17.20 Розр. музика, 17.20 Трансмісія з життя, 17.50 Актуалії, 18.00 Попул. концерт, 18.50 „Карнавал" Двожака, 19.00 Повість „Характери", 19.30 Авдиція для закорд. поляків, 20.00 Суїта шлеських нар. пісень, 20.25 Розмова із слухачами, 20.35 Спорт, 20.40 Інформ. авдиція, 21.00 „Папоротин квіт" оперетка, 23.00 Ост. вістки, 23.05 Закінч. авдиції.

НЕДІЛЯ, 25. ЧЕРВНЯ 1939.

7.00 Ранок хлібороба, 7.30 Авдиція для села, 8.00 Ран. денник, 8.15 Ран. концерт, 9.00 Музика з пл., 10.00 Богослужба зі Спали, музика з пл., 12.03 Муз. симф. ранок, 13.00 Вїмки з творів Й. Пілсудського, 13.05 Гутірка про волин. базальт, 13.15 Обід. музика, 14.45 Читання Міцкевича, 15.00 Орх., 15.15 Слуховище: папороть цвіте, 15.35 Читання Жевуського, 15.45 Авдиція для села, 16.30 Орх. і хор, 17.15 Фейлет. про Ліберію, 17.30 Підвечірок при мікрофоні, 19.00 Театр: „Ловля", 19.30 Завтр. прогр., 19.35 Легка музика, 20.05 Спорт. Інформ. авдиція, 21.15 Танк. музика, 21.45 „Добрий жарт", 22.00 Танк. музика, 23.00 Останні вістки, 23.05 Закінчення авдиції.

ЗАКОРДОННЕ РАДІО.

ПЯТНИЦЯ, 23. ЧЕРВНЯ 1939.

ВІДЕНЬ **19.50 Українські комунікати,** 18.40 Пісні й муз. селян, 20.15 Орх., 24.00 Нічний концерт. БЕРЛІН 18.00 19.00 Розр. концерт 20.15 Альп. мельодії, БУДАПЕШТ 17.40 Орх., 19.25 Хор, 20.30 21.00 Оперет. музика, 22.00 Орх, 23.00 Циганська музика. БРАТИСЛАВА 19.40 20.00 Словацька муз., 22.15 Вечір муз. ДОЙТШЛЯНДЗЕНДЕР 18.15 Камер. конц., 19.15 Вес. музика, 22.30 Нічний конц., МІЛЯНО 21.00 Розр. музика, 21.55 22.00 Симфон. концерт, 23.15 Танк. музика, ПРАГА 17.30 Форт. квінтет, 19.000 20.00 21.00 „Зачарований флет" оп. Моцарта, 23.00 Концерт чеськ. музики, РАДІО ПАРІ 19.05 Симфон. речит., 23.00 Нічний концерт, РИМ 21.00 21.30 Солісти, 22.00 23.15 Танкова музика.

СУБОТА, 24. ЧЕРВНЯ 1939.

ВІДЕНЬ **19.50 Українські комунікати,** 22.30 23.00 Розр. концерт, БЕРЛІН 24.00 Танк. музика, БУДАПЕШТ 17.10 Джез. музика, 18.00 Циг. музика, 22.00 Спів, речиталь, 22.25 23.00 Танк. музика, БРАТИСЛАВА 19.30 Словацька нар. музика, 20.30 21.00 Орхестра, 22.15 Танк. музика, ДОЙТШЛЯНДЗЕНДЕР 16.00 Попол. музика, 18.00 Орх. й солісти, 20.15 21.00 Вес. музика, 22,20 Концерт муз., МІЛЯНО 21.00 22.00 23.00 „Трубадур" оп. Верді, 24,00 Танк. музика, ПРАГА 18,30 Орхестра, 20.00 Оперет. мельодії, 21.20 Твори Штравса, 22.10 23.00 Джез. музика, РАДІО ПАРІ 19.30 Соната Моцарта, 22.05 Пісні, 23.00 24.00 Танк. музика, РИМ 21.50 22,00 Симф. концерт, 23.15 24.00 Танк. музика.

НЕДІЛЯ, 25. ЧЕРВНЯ 1939.

БЕРЛІН 18.00 19.00 Розр. музика, 20.15 21.00 Орх. і солісти, ВІДЕНЬ 18.55 19.00 Камер. квартет, 20.15 Розр. музика, 22,30 23.00 Танк. музика, БРАТИСЛАВА 15.30 Слов. нар. музика, 21.20 Слов. танкові мельодії, 22.00 Англ. танк. музика; БУДАПЕШТ 18.40 19.00 23.00 Циганська музика, 20.40 21.00 Віртуози, 22.20 Інстр. концерт, МІЛЯНО 21.15 22.00 Дилетанти, 23.15 Танкова музика, ПРАГА 18.30 Давня музика, 19.15 Поліц. орхестра, 21.00 Попул. концерт, 22.20 23.00 Легка музика, РАДІО ПАРІ 19.00 Концерт, 23.00 24.00 Танк. музика, РИМ 17.00 18.00 Розр. музика, 21,00 22,00 23,00 „Ля Фляюза" оп.

Біржа

Львів, 22. червня 1939.

ГРОШІ

Бельги бельг. 90·82—90·82, **Доляри америк.** 5·33·50—5·33·50, **Доляри канад.** 5·31·50—5·31·50. **Фльор. гол.** 283·31—283·31 **Франки франц.** 14·14—14·14, **Франки шв.** 120·35—120·35, **Фунти англ.** 24·99—24·99 **Гульд. гдан** 100·25—100·25 **Кор. данськ.** 111·58—111·58, **Корони норв.** 125·52—125·52 **Корони шведські** 128·72—128·72, **Ліри іт.** 18·40—18·40, **Марки фінляндські** 11·02—11·02 **Марки нім. срібні** 85·00.

Акції.

Банк Польський 105·00, Цукор 30·00—35·00, Вугіль 30·00—30·00, Ліпьпоп 80·00—85·00, Моджеїв 17·00—16·75, Островець 73·50—75·00, Стараховичі 54·25—54·00, Жирардів 50·00—00·00, Габербуш 59·00

Тенденція сильніша.

Папери.

4 і пів внутрішня 60·00, 3 інвестиційна 1 ем. 75·00, серія 79·00—79·00, 2 ем. 76·00 серія 80·25—80·25, 5 конверсійна 65·00 5 колійова 61·00—59·00, 4 прем. дол. 39·75 4 консолідаційна 61·00—60·00.

Тенденція вдержана.

ЦІНИ „МАСЛОСОЮЗУ".

Львів, дня 22. червня 1939.

За 1 кг. масла дес. бльок. без оп.	2.45.
За 1 кг. масла дес. бочк. з опак.	2.50
За 1 кг. масла експ. з оп. два зачет	2.50
1 л. молока	0.15
1 кг. яєць	0.95

Тенденція на масло знижкова, на молоко та яйця вдержана.

ОПОВІСТКИ.

Передиборче Зібрання дійсних і звичайних членів Наукового Товариства ім. Шевченка буде в пятницю, 23. червня ц. р. в салі Музею НТШ при вул. Чарнецького ч. 24 в год. 7-мій вечором. 1307а

Заупокійне Богослуження за бл. п. померших Членів і Добродіїв Наукового Товариства ім. Шевченка буде в суботу, 24. червня ц. р. в год. 7.30 рано в церкві Успення Преч. Богородиці, на яке всіх Членів і Прихильників запрошує — **Виділ Наукового Товариства ім. Шевченка у Львові.** 1301

Інтернат для дівчат при Гімназії Рідної Школи ім. І. і Л. Кобрулянів вітримує Батьківський Кружок з днем 1. вересня 1939. Зголошення до Батьківського Кружка на руки Дирекції Львів, Мохнацької ч. 9. 1310 1-3

ЛІТНИЩА

ПАНСІОН „СВІТОВИД" У ВОРОХТІ під управою д-ра Б. Пітавка і д-ра Ю. Семенюка приймає на лікування **хорих на легені.** Власний рентгенівський апарат і лябораторія. Денне утримання 6.50 до 10 золотих. 1303 1-5

ДВОЄ ЕМЕРИТІВ або емеритку на постійне мешкання, може спільне ведення дому, найкращі гори, електрика, крамниці, 4 лікарів, аптека, зал. станція 5 хвилин — шукає вілля „Ата" Ділок, п. Микуличин. 1302 1—5

ЧУДОВЕ ГІРСЬКЕ ЛІТНИЩЕ ПІДБУЖ ріка, ліс, достатній харч, сонячні кімнати. Зголошення приймає і ближчі інформації дає „Українська Захоронка" Дрогобич, вул. Св. Хреста ч. 49. 1221 3—5

КУПНО — ПРОДАЖ

МОТОЦИКЛЕТИ СОТНІ „Coventry Eagle" „Wanderer", „Bismark", „Birmingham, по найнижчих цінах поручає **Ігнаци Роман,** Спілка з обм. відп. **Львів, Легіонів ч. 27.** 30/55 .—7

ЛЕДІВНІ — кухонні меблі — фабричні ціни — „Меб-ляк" — Мільвів — Свєтуська 30. 1148 7—10

ЗА МАТУРУ найтривкіші памятки з золотих, срібних виробів, годинники поручає найдешевіше **Вандер,** — вул. Шайнохи один. 890 28-30

МЕШКАННЯ

СОНЯЧНИЙ покій і кухня від зараз до винайму, вул. Орля одинадцять, Богданівка. 1288 -10

ДО ВИНАЙМУ умебльована кімната з бальконом від 1. липня, Шептицьких 14, 1. п. 1295 2—3

ШУКАЮТЬ ПРАЦІ

ПАНІ! Елегантно і дешево шию в себе в хаті, можу теж шити у Вас. Радо виїду на провінцію. Зголошення до „Діла" для „М. Т.". 1306 1-1

ОГОЛОШЕННЯ

Приписові почтові друки і книжки до вжитку часописів

якими кожне видавництво послугуєть ся можна купити в Адміністрації „Діла" Львів, Ринок 10. Для провінції висилаємо за післяплатою.

Цінник друків:

Zawiadomienie wysyłkowe 1 пр. 5 сот.

Gazetowa książka nadawcza
оправлена (120 карток) зол. 1.50
оправлена (250 карток) зол. 1.80

Książka rozsyłkowa
на 480 почт. урядів зол. 2.50
на 960 почт. урядів зол. 5.—

ЦІННИК ОГОЛОШЕНЬ У ЩОДЕННИКУ „ДІЛО".

Розмір часопису: 3 текстові шпальти і 4 оголошеневі шпальти

1 мм. одношпальтовий або його місце в рубриці оголошень	зол. 0,35
1 мм. одношпальтовий в тексті і новинках	зол. 0.60
1 мм. одношпальтовий на першій сторінці	зол. 0.80

Дрібні оголошення від слова:

матримоніяльні і приват. кореспонденція по	зол. 0.15
купно, продаж, винаєм і т. п.	зол. 0.10
шукаючі праці	зол. 0.05

слова товстим друком подвійно.

Остання сторінка 1/1	зол. 480.—
Остання сторінка 1/2	зол. 250.—
Остання сторінка 1/4	зол. 130.—
Остання сторінка 1/8	зол. 70.—

Redaktorzy: d-r Iwan Nimczuk, Iwan Kedryn-Rudnyckyj Wydawca: Spółka Wyd. „Dilo", Lwów. Z drukarni S-ki Wyd. „Dilo", Lwów, Rynek 10.
Редактори: д-р Іван Німчук, Іван Кедрин-Рудницький. Видає Видавнича Спілка „Діло". З друкарні Вид. Спілки „Діло", Львів, Ринок 10.